

BOEIENDE PENSIOENRECHTSpraak GEPUBLICEERD IN 2018 OP VOLGORDE VAN PUBLICATIEDATUM

Week 1/1 – 7/1

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 19 december 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:11206

Rubriek: premie zorgverzekeringswet

Samenvatting: eerste aanleg: [ECLI:NL:RBGEL:2017:1503](https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2017:1503). Het Hof oordeelde dat de heffing van premies voor de volksverzekeringen en de Zvw niet kan worden aangemerkt als belastingheffing. Er is geen aanleiding te veronderstellen dat de wetgever met het begrip premie, zoals neergelegd in de Wfsv en de Zvw tevens het oog heeft gehad op heffing van belastingen (vergelijk Hoge Raad van 22 april 2016, ECLI:NL:HR:2016:704). Van een dubbele belastingheffing op grond van het verdrag met Australië over in Nederland uitgekeerd Australisch pensioen is derhalve geen sprake.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2017:11206&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 8/1 – 14/1

Parket bij de HR 14 december 2017, ECLI:NL:PHR2017:1416

Rubriek: fiscaal/VUT

Samenvatting: de A-G is van mening dat, gelet op de parlementaire geschiedenis, de inspecteur bij het beoordelen van het Sociaal Plan op voet van artikel 32ba, lid 7, Wet LB, het Sociaal Plan kan splitsen in een onderdeel dat tot doel heeft te voorzien in één of meer uitkeringen ter overbrugging van de periode tot het ingaan van het pensioen of de AOW, en onderdelen die een ander doel hebben. Noch de op grond van het Sociaal Plan, noch de op grond van de vrijwilligers- en plaatsmakersregeling verstrekte uitkeringen hebben, aldus de A-G, tot doel te dienen ter overbrugging of aanvulling van het inkomen van de (gewezen) werknemer tot de pensioendatum. De RVU-toets leidt niet tot de heffing van loonbelasting over de aanspraak op de bedoelde uitkeringen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2017:1416&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 15/1 – 21/1

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 9 januari 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:238

Rubriek:

- advisering assurantie tussenpersoon
- procesrecht/twee conclusie regel in hoger beroep
- procesrecht/devolutive werking van het hoger beroep

Samenvatting:

- De in beginsel strakke twee-conclusie-regel geldt onder meer niet indien onverkorte toepassing van de regel in strijd zou komen met de eisen van een goede procesorde, bij voorbeeld als sprake is van nieuwe ontwikkelingen van feitelijke of juridische aard die zich hebben voorgedaan of zijn gebleken nadat de memorie van grieven is genomen (zie HR 19 juni 2009, ECLI:NL:HR:2009:BI877, herhaald in HR 9 december 2011, ECLI:NL:HR:2011:BR2045).
- Mocht of mochten een of meer van de opgeworpen grieven slagen, dan brengt de devolutieve werking van het hoger beroep mee dat, binnen de grenzen die door appellant zijn getrokken, alle in eerste instantie door partijen aangevoerde stellingen, voor zover niet prijsgegeven, in hoger beroep alsnog dan wel opnieuw moeten worden beoordeeld. Dit geldt dus ook voor de verweren die [geïntimeerde] in eerste aanleg heeft gevoerd voor zover deze relevant zijn voor de uiteindelijke beslissing in hoger beroep.
- Anders dan werkgever meent, is voor de beoordeling van het causaal verband tussen een eventuele beroepsfout van de adviseur van de werkgever en de aan werkgever opgekomen schade van belang of de werknemer vóór het intreden van zijn arbeidsongeschiktheid kennis had genomen van de door de adviseur opgestelde informatie in het PBS en/of in het personeelshandboek op haar intranet. Zo niet, dan kan werknemer niet op zodanige arbeidsrechtelijke toezegging hebben vertrouwd, dat hij vanaf het intreden van zijn arbeidsongeschiktheid nog de mogelijkheid had om zich beter te verzekeren, en ontbreekt (anders dan in de hoofdzaak werd geoordeeld) werkgeversaansprakelijkheid. In haar conclusie van repliek en ook in haar memorie van grieven (de rechtsstrijd wordt in hoger beroep voortgezet) heeft de werkgever tegenover de gemotiveerde betwisting van de adviseur niet dan wel onvoldoende met feiten onderbouwd gesteld dat de werknemer vóór het intreden van de arbeidsongeschiktheid had kennis genomen van het PBS. In haar memorie van grieven heeft de werkgever tegenover de gemotiveerde bestrijding van de adviseur ook niet dan wel onvoldoende met concrete feiten onderbouwd gesteld dat de werknemer vóór het intreden van de arbeidsongeschiktheid kennis had genomen van de relevante informatie in het personeelshandboek op haar intranet. Aldus is niet komen vast te staan dat de werknemer vóór het intreden zijn arbeidsongeschiktheid gerechtvaardigd heeft vertrouwd op de hier ingeroepen toezeggingen van of namens zijn werkgever. Daarop gericht bewijs heeft de werkgever evenmin aangeboden. De conclusie moet dan ook zijn dat de werkgever onvoldoende een oorzakelijk verband heeft aangevoerd tussen de beweerde beroepsfouten van de adviseur en (een rechtsgrond tot) haar vergoeding van schade aan de werknemer.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:238&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 10 januari 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:62

Rubriek: pensioenovereenkomst/wijziging pensioenovereenkomst/deelnemers

Samenvatting: gedaagde is een onderneming met 972 werknemers Met ingang van 1 januari 2003 is in de cao en het pensioenreglement een bijdrage van de werknemers in de pensioenpremie opgenomen van 10% van het pensioengevend

salaris voor werknemers die op of na 1 januari 2003 in dienst van gedaagde zijn getreden. Werknemers die in dienst van gedaagde waren vóór 1 januari 2003, waaronder eisers, zijn uitgezonderd en hebben aanspraak op een premie vrij pensioen. Met ingang van 1 januari 2014 en 1 januari 2015 is als gevolg van 'de Wet Witteveen', gewijzigde fiscale wetgeving in werking getreden en werd de opbouw van pensioen opnieuw fiscaal beperkt. Gedaagde is toen voorbereidingen gaan treffen om de pensioenregeling opnieuw te kunnen wijzigen. Zij heeft voor een wijziging de volgende uitgangspunten geformuleerd voor een nieuw vast te stellen pensioenregeling: i. pensioenregeling in lijn brengen met nieuwe fiscale wetgeving ('Wet Witteveen'); ii. toekomstbestendige maken van de pensioenregeling; en iii. opstellen van een marktconforme pensioenregeling. Daartoe is een consultatietraject doorlopen met de bonden en de ondernemingsraad. Dit heeft geleid tot een onderhandelingsakkoord met de een deel van de bonden en tot instemming van de ondernemingsraad. Een onderdeel van de regeling is de introductie van een werknemerspremie met een geleidelijke ingroei van 0% naar 3,5% in zeven jaar voor werknemers in dienst van gedaagde van vóór 2003 die geen werknemerspremie betaalden. De werknemerspremie voor de werknemers in dienst sinds of na 2003 is verminderd van 10% naar 7%. Eisers, allen werknemers van vóór 2003 komen op tegen de (eenzijdige) wijziging van de premieverplichting. De kantonrechter toetst de wijziging aan artikel 19 Pensioenwet jo artikel 7:613 BW en komt tot het oordeel dat een zwaarwegend belang bij gedaagde ontbreekt om de premieverplichting eenzijdig te wijzigen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:62&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 5 januari 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:121

Rubriek: toeslagverlening

Samenvatting: geen aanspraak op onvoorwaardelijke prijsindexatie, deelnemerschap niet geëindigd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2018:121&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 22/1 – 28/1

Gerechtshof Amsterdam 20 september 2016, ECLI:NL:GHAMS:2016:3841 (tussenarrest)

Gerechtshof Amsterdam 20 december 2016, ECLI:NL:GHAMS:2016:5434 (tussenarrest)

Gerechtshof Amsterdam 9 januari 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:62 (einduitspraak)

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting:

- Tussenarrest: het Hof wenst een deskundigenbericht te vragen waarin door het T.M.C. Asser Instituut de vraag dient te worden beantwoord of een 401(k) plan naar het recht van de VS (het recht van de staat New York) tot een huwelijksgoederengemeenschap behoort;

- Eindarrest: het deskundigenbericht geeft aanleiding tot een verdeling gebaseerd op de redelijkheid en billijkheid die er toe leidt dat de verrekeningsplichtige een bepaald percentage van de waarde van het 401(k)-plan aan de verrekeningsgerechtigde dient te voldoen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2016:3841&showbutton=true&keyword=pensioen> (tussenarrest)

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2016:5434&showbutton=true&keyword=pensioen> (tussenarrest)

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2018:62&showbutton=true&keyword=pensioen> (einduitspraak)

Week 29/1 – 4/2

Rechtbank Gelderland 24 januari 2018, ECLI:NL:RBGEL:2018:454

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: geen verwerking van het recht op pensioenverrekening ook is ten tijde van de scheiding inhoudelijk gesproken over de pensioenrechten omdat de verrekeningsplichtige wist dat de ex-partner aanspraak maakte op pensioenverrekening en de verrekeningsgerechtigde deze aanspraak (kort) vóór pensioeningang en daarmee naar het oordeel van de rechtbank tijdig opeiste.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2018:454&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Den Haag 17 januari 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:594, PJ 2018/80

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverevening (IPR)

Samenvatting: de vereveningsplichtige diende in het kader van verevening van een buitenlands pensioen medewerking te verlenen aan cessie van het gedeelte van zijn ouderdomspensioen waarop recht op uitbetaling voor de vereveningsgerechtigde bestaat zodat de vereveningsgerechtigde een zelfstandig recht op uitbetaling ten opzichte van de buitenlandse pensioenuitvoerder krijgt.

Klik **hier** voor mijn annotatie (PJ 2018/80)

https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/annotaties/2018/PJ_2018_80_Geen_afdwingbaar_recht_op_cessie_of_inningsvolmacht_ten_aanzi..._1_.pdf

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2018:594&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Limburg 31 januari 2018, ECLI:NL:RBLIM:2018:926

Rubriek:

- bedrijfstakpensioenfondsen/buitengerechtigde kosten en rente
- procesrecht/misbruik van bevoegdheid

Samenvatting: vordering van bedrijfstakpensioenfonds tot betaling incassokosten tegen bouwbedrijf met ernstig zieke bestuurder afgewezen ("onaanvaardbaar rechtsgevolg") gegeven de omstandigheid dat de echtgenote van de zieke

bestuurder had aangeboden dat in gedeelten zou worden betaald, echter niet tijdig. Verwijzing naar art. 21 Rv. (waarheidsplicht) in verband met het feit dat het incassobureau in de procedure kenbaar had gemaakt dat het doordrukken van de incasso juridisch "op het randje" was en impliciete toepassing van de regeling voor consumententransacties van art. 6:96 BW. Uitsluitend toewijzing van handelsrente.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBLIM:2018:926&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 25 januari 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:261

Rubriek:

- Pensioenovereenkomst/uitleg
- pensioenovereenkomst/vaststelling inhoud/beëindigingsovereenkomst

Samenvatting: beëindigingsovereenkomst hield in dat de periode tot de pensioendatum zou worden overbrugd door gebruik te maken van de FPU-regeling van het ABP met als gevolg dat geen recht bestond om het vroegpensioen om te zetten in een hoger levenslang ouderdomspensioen. Dat laatste was niet expliciet vastgelegd, maar was het acceptabele gevolg van de afspraak dat gebruik zou worden gemaakt van de FPU-regeling. Haviltex-uitleg.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2018:261&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 24 januari 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:263

Rubriek:

- Bedrijfstakpensioenfonds/vrijstelling
- Procesrecht/gezag van gewijsde vrijstellingsbesluit
- Procesrecht/bevoegdheid Kantonrechter

Samenvatting: werknemer van werkgever in de zorg kan niet opkomen tegen een vrijstellingsbesluit van een bedrijfstakpensioenfonds dat gezag van gewijsde heeft; civiele rechter niet bevoegd de rechtmatigheid van het vrijstellingsbesluit te toetsen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:263&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Holland 7 juni 2017, ECLI:NL:RBNHO:2017:4649

Rubriek: Wet op de medische keuringen

Samenvatting: strekking van het keuringsverbod van de WMK is mede de toegang tot de arbeidsmarkt niet onnodig te belemmeren, daarvan is geen sprake indien 4 jaar na indiensttreding een arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt aangevraagd. Bedongen tijdelijke uitsluiting voor concreet bepaalde aandoeningen toegestaan waardoor gezien de tijdelijkheid van de uitsluiting niet wordt toegekomen aan beoordeling van het beroep op het Van Leeuwen Convenant inzake carenztijden. Geen onaanvaardbaar rechtsgevolg omdat de verzekeraar selectie tegen de verzekeraar mag voorkomen wanneer verzekeringen worden aangevraagd ruimschoots na indiensttreding (er is dan

geen sprake van een aanstellingskeuring; het risico kan zijn gewijzigd en daarin zou de reden voor aanvraag van de verzekering kunnen zijn gelegen).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2017:4649&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 5/2 – 11/2

CRvB 1 februari 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:329

Rubriek: pensioenovereenkomst/vaststelling inhoud/beëindigingsovereenkomst

Samenvatting: vaststellingsovereenkomst strekkend tot beëindiging dienstverband voor ingang AOW; vordering tot vergoeding in verband met "AOW-gat" respectievelijk vordering te mogen doorwerken tot ingang AOW afgewezen omdat belanghebbende voldoende was geïnformeerd, althans dat had kunnen zijn gezien verleende rechtshulp en bijstand door de vakbond.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2018:329&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam (Ondernemingskamer) 6 februari 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:378

Rubriek: medezeggenschap/verantwoordingsorgaan

Samenvatting: verzoek om enquête van verantwoordingsorgaan afgewezen; geen geronde redenen voor twijfel aan een juist beleid en een juiste gang van zaken binnen het pensioenfonds.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2018:378&showbutton=true&keyword=pensioen>

PHR 19 januari 2018, ECLI:NL:PHR:2018:54

Rubriek: pensioenontslag

Samenvatting: geen verplichting voor de Hoge Raad om prejudiciële vragen te stellen aan het HvJ EU inzake pensioenontslag op leeftijd 56/57 om reden dat eerdere zaken waarin pensioenontslag gerechtvaardigd werd geacht de ontslagleeftijd hoger lag; geen aansprakelijkheid van de Staat wegens de veronderstelde nalatigheid van de Hoge Raad.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2018:54&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://linkeddata.overheid.nl/document/ECLI:NL:PHR:2018:54>

HR 9 februari 2018, ECLI:NL:HR:2018:167

Rubriek: fiscaal/eigendomsontneming

Samenvatting uit de conclusie van de AG die door de HR werd gevolgd:

- Belanghebbende heeft in het jaar 2012 twee lijfrenteverzekeringen afgekocht. De afkoopsommen bedragen in totaal € 99.202.

- Het Hof heeft het betoog van belanghebbende dat de revisierente voor hem een individuele en buitensporige last vormt in de zin van 1 EP EVRM, afgewezen omdat belanghebbende geen feiten of omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan aannemelijk kan worden geacht dat de hem in rekening gebrachte revisierente zwaarder treft dan anderen. Het Hof heeft belanghebbendes stelling dat hij in een nadeligere positie wordt geplaatst dan langdurig arbeidsongeschikten die met toepassing van artikel 3.133, lid 9, Wet IB 2001 aanspraken afkopen, onbehandeld gelaten omdat in 2012, ten tijde van de afkoop, voornoemde bepaling nog niet in de wet was opgenomen.
- De A-G meent dat de heffing van revisierente gelet op de doelstelling van de wetgever om te voorkomen dat in strijd met de voorwaarden voor premieaftrek wordt gehandeld, het bewaren van het onderhoudskarakter van de lijfrentevoorziening en het door de wetgever gehuldigde uitgangspunt dat een belastingplichtige die een lijfrente met premieaftrek afkoopt niet beter af mag zijn dan een belastingplichtige die uit zijn netto-inkomen spaart en onder het forfaitaire rendement valt, niet van elke redelijke grond ontbloomt is. De omstandigheid dat belanghebbende door het verlies van inkomen door de financiële crisis en ziekte zich gedrongen voelde over te gaan tot de afkoop van lijfrente, rechtvaardigt niet de conclusie dat belanghebbende door de in rekening gebrachte revisierente zwaarder is getroffen dan anderen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2017:1555>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2017:1462>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2018:167&showbutton=true&keyword=HR+2018+167&keyword=lijfrente>

Week 12/2 – 18/2

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao 24 januari 2018, ECLI:NL:OGECAC:2018:5

Rubriek: fiscaal/voorkoming dubbele belasting

Samenvatting: ingezetene van Curaçao belastingplichtig over zijn wereldinkomen op Curaçao met dien verstande dat hij aftrek geniet voor zijn ABP-pensioen ter voorkoming van dubbele belasting (te berekenen volgens de regeling opgenomen in de Belastingregeling voor het Koninkrijk; de BRK); wel heffing van AVBZ (premie voor de Algemene Regeling Bijzondere Ziektekosten) ondanks het feit dat over het ABP-pensioen in Nederland premies volksverzekeringen zijn betaald. Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGECAC:2018:5&showbutton=true&keyword=pensioen>

Parket bij de Hoge Raad 31 januari 2018, ECLI:NL:PHR:2018:119

Rubriek: fiscaal/onderscheid in verband met inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet ten laste van werknemers respectievelijk ondernemers

Samenvatting: als geen sprake is van een buitensporige last kan geen sprake zijn van schending van art. 1 Eerste protocol EVRM terwijl geen sprake zou zijn van schending van art. 14 EVRM; onderscheid tussen zelfstandigen en werknemers inhoudend dat zelfstandigen met een oudedagsvoorziening in de vorm van een lijfrente tweemaal een inkomensafhankelijke bijdrage volgens de Zorgverzekeringswet dienen te voldoen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2018:119&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 17 oktober 2017, ECLI:NL:GHAMS:2017:4223

Rubriek: wijziging pensioenovereenkomst/aanspraakgerechtigden en pensioengerechtigden

Samenvatting: geen recht op onvoorwaardelijke toeslagverlening op achtergebleven pensioenen volgens een middelloonregeling na invoering van een premieovereenkomst bij een andere verzekeraar omdat door de werkgever Halliburton was medegedeeld dat op de achterblijvende pensioenen slechts voorwaardelijk toeslagen zouden worden verleend indien en voor zover daarvoor door de verzekeraar middelen beschikbaar zouden worden gesteld binnen de rentepool waarin de achterblijvende pensioenen zouden worden ondergebracht zonder garantie dat middelen beschikbaar zouden komen terwijl de mogelijkheid van waardeoverdracht (inbreng in de premieovereenkomst) was geboden; geen afwijking van HR 23 april 2010, ECLI:NL:HR:2010:BL5262 waarin wel werd geoordeeld dat recht op onvoorwaardelijke toeslagverlening bestond onder dezelfde middelloonregeling omdat de betreffende werknemer uit dienst was getreden vóór de regelingswijziging zodat de mededelingen omtrent toeslagverlening en de geboden keuzemogelijkheden niet aan die werknemer werden gedaan respectievelijk geboden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2017:4223&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 13 februari 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:599

Rubriek: pensioenovereenkomst/backservicefinanciering na aandelenoverdracht

Samenvatting: geen recht op backservicefinanciering ten laste van de vennootschap die de aandelen van de vennootschap die de pensioenovereenkomst met de werknemer/aandeelhouder die zijn aandelen verkocht aanging op grond van uitleg; werknemer slaagde niet in het bewijs dat de gevorderde backservicefinanciering was overeengekomen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:599&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 6 februari 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:1315
Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening (verdeling stamrecht)
Samenvatting: verwijzing door rechtbank naar HR 24 juni 2016, ECLI:NL:HR:2016:291, Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 10 december 2015, ECLI:NL:GHARL:2015:9886 en Gerechtshof Amsterdam 27 september 2016, ECLI:NL:GHAMS:2016:3901. Uitleg van de stamrechtovereenkomst; diende het stamrecht ter vervanging van gederfd of te derven loon of (mede) voor de opbouw van pensioenaanspraken. Het Hof volgt ten aanzien van de beoordeling van de eventuele verknochtheid van het stamrecht aan de rechthebbende het criterium vastgelegd in de uitspraak van de Hoge Raad uit 2016: "*Volgens vaste rechtspraak hangt het antwoord op de vragen of een goed op de voet van art. 1:94 lid 3 BW op enigerlei bijzondere wijze aan een der echtgenoten is verknocht en, zo ja, in hoeverre die verknochtheid zich ertegen verzet dat het goed in de gemeenschap valt, af van de aard van dat goed, zoals deze aard mede door de maatschappelijke opvattingen wordt bepaald. In een geval waarin de werkgever een aan de betrokken echtgenoot toegekende ontslagvergoeding, die was bestemd tot vervanging van toekomstig gederfd loon, als koopsom voor een stamrechtverzekering onder een verzekeringsmaatschappij had gestort, heeft de Hoge Raad als volgt geoordeeld. Bij de beantwoording van de vraag of de uit de stamrechtverzekering voortvloeiende aanspraken in de huwelijksgemeenschap vallen, moet onderscheid worden gemaakt tussen aanspraken die zien op de periode vóór en aanspraken die zien op de periode na ontbinding van de huwelijksgemeenschap. Deze laatste vallen, nu zij strekken tot vervanging van inkomen dat de echtgenoot bij voortzetting van de dienstbetrekking na die ontbinding zou hebben genoten, evenmin in de gemeenschap als de uit een bestaande arbeidsverhouding voortvloeiende aanspraak op voor nog te verrichten arbeid te ontvangen loon. (HR 17 oktober 2008, ECLI:NL:HR:2008:BE9080, NJ 2009/41) Hoewel de aanwending van een ontslagvergoeding voor de verwerving van een stamrecht jegens een door de werknemer zelf opgerichte en beheerste B.V. in die zin verschilt van de aankoop van een stamrechtverzekering bij een verzekeringsmaatschappij, dat de betrokken echtgenoot in het eerste geval binnen de grenzen van de daarvoor geldende fiscale voorwaarden (zie hiervoor in 3.3.2) zelf het tijdstip en de hoogte van de periodieke uitkeringen kan bepalen, bestaat er geen aanleiding dat geval anders te beoordelen. In beide gevallen strekt de aanspraak op periodieke uitkeringen (jegens de stamrecht-bv respectievelijk de verzekeringsmaatschappij) tot vervanging van inkomen dat de betrokken echtgenoot bij voortzetting van de dienstbetrekking zou hebben genoten. Derhalve dient ook bij de beantwoording van de vraag of een aanspraak jegens een stamrecht-bv in de huwelijksgemeenschap valt, te worden onderzocht in hoeverre die aanspraak ziet op de periode voor, respectievelijk na de ontbinding van de huwelijksgemeenschap. Nu het gaat om de strekking van de aanspraak, is niet van belang in hoeverre de gerechtigde deze daadwerkelijk heeft verzilverd.*". Het Hof komt vervolgens tot het volgende oordeel: "*Gelet op de jurisprudentie van de Hoge Raad is het hof van oordeel dat de stamrecht aanspraken voor zover deze betrekking hebben op gelden die dienen*

te worden toegerekend aan de huwelijkse periode in de huwelijksgemeenschap van partijen vallen en derhalve bij helfte tussen partijen dienen te worden gedeeld. Omdat gesteld noch gebleken is in hoeverre de stamrechten aanspraken betrekking hebben op een inkomens- en/of een pensioencomponent, acht het hof het - in navolging van de rechtbank - redelijk om de stamrechten aanspraken lineair te verdelen. Weliswaar heeft de man daartegen bezwaar gemaakt, maar omdat door hem niet een andere berekeningswijze is voorgesteld, zal het hof aan dit bezwaar voorbijgaan. Voor zover de man heeft willen betogen dat dient te worden uitgegaan van de werkelijke uitkeringen, volgt het hof de man daarin niet nu het blijkens de jurisprudentie van de Hoge Raad gaat om de strekking van de aanspraak en niet van belang is in hoeverre de rechthebbende deze daadwerkelijk heeft verzilverd." (overweging 5.6). Termijnen die reeds tijdens het bestaan van de gemeenschap zijn genoten, komen niet meer voor verdeling in aanmerking (overweging 5.9).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:1315&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 19/2 – 25/2

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 20 februari 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:685

Rubriek:

- Pensioenpremie/werknemerspremie
- wijziging pensioenovereenkomst/deelnemers

Samenvatting: uit de wetsgeschiedenis van de WOR blijkt dat met art. 7:613 BW werd beoogd de werkgever de mogelijkheid te bieden arbeidsvoorwaarden te ordenen door het eenzijdig wijzigen daarvan, echter uitsluitend indien de werkgever daarbij een zwaarwichtig belang heeft. Zwaarwichtige belangen kunnen bestaan uit bedrijfseconomische, bedrijfstechnische en bedrijfsorganisatorische omstandigheden, waarbij kan worden gedacht aan de omstandigheid dat de werkgever in grote financiële moeilijkheden verkeert of een financieel belang heeft bij de wijziging om ook op langere termijn een bedrijfseconomisch verantwoorde situatie in stand te houden. Art. 19 Pensioenwet is inhoudelijk gelijk aan art. 7:613 BW. Zie overweging 3.5 met verwijzing naar Gerechtshof Arnhem 15 maart 2011, ECLI:NL:GHARN:2011:BQ1305. De werkgever dient dergelijke omstandigheden te stellen en bewijzen. In casu geen zwaarwichtig belang bij eenzijdige wijziging inhoudend dat de voorheen premievrije pensioenopbouw plaatsmaakt voor een werknemerspremie van 30% van de verschuldigde pensioenpremie, geleidelijk in 3 jaar in te voeren (overwegingen 3.1 en 3.15). Instemming van de OR heeft geen directe doorwerking naar de individuele arbeidsvoorwaarden (overweging 3.16 met verwijzing naar de wetsgeschiedenis van de WOR).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:685&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Rotterdam 9 februari 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:697

Rubriek:

- Pensioenovereenkomst/uitleg
- procesrecht/verjaring

Samenvatting: vordering strekkend tot correcte nakoming premieovereenkomst respectievelijk tot schadevergoeding; werkgever niet bevoegd om een eigen uitleg aan een pensioenovereenkomst te geven daar de pensioenovereenkomst en het pensioenreglement bepalend zijn voor de verplichtingen van de werkgever (overweging 5.2); op nakomingsvordering is art. 3:308 BW van toepassing zodat de nakomingsvordering is verjaard voor zover deze betrekking heeft op de periode gelegen 5 jaar vóór de datum waarop de werknemer bekend werd met het bestaan van de vordering (overweging 5.3); werkgever handelde onrechtmatig jegens werknemer door de uitvoeringsovereenkomst met de verzekeraar niet correct na te komen waardoor de vordering tot schadevergoeding met een verjaringstermijn van 20 jaar vanaf het ontstaan van de schade toewijsbaar is (overweging 5.6). Art. 59 Pensioenwet niet van toepassing in de rechtsverhouding werkgever/werknemer (overweging 5.3).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2018:697&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Gerechtshof Den Haag 9 januari 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:1

Rubriek: VUT

Samenvatting: pensioenberekening geldt niet als toekenning van pensioenaanspraken maar geldt slechts als administratieve handeling zodat geen beroep op het vertrouwensbeginsel mogelijk is (overwegingen 4.2 en 4.3). Weliswaar is de pensioenuitvoerder tekortgeschoten doordat geen juiste en volledige informatie werd verstrekt, maar omdat de juiste pensioenaanspraken werden toegekend leed betrokkene geen schade (overweging 4.5). Dit wordt niet anders doordat zijn ex-partner daardoor op grond van pensioenverevening een groter deel van zijn pensioen toekomt dan volgens de verstrekte informatie en hij bij een hypotheekaanvraag van onjuiste informatie uitging, ook omdat betrokkene de juiste pensioenaanspraken verkreeg en daarom geen schade ondervond (overweging 5.2).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2018:1&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 19 december 2017, ECLI:NL:OGHACMB:2017:163

Rubriek: pensioenovereenkomst/vaststelling inhoud/einde pensioenovereenkomst/vaststellingsovereenkomst

Samenvatting: een individuele vaststellingsovereenkomst in het kader van beëindiging dienstverband dient te worden uitgelegd aan de hand van de Haviltex-maatstaf; indien is overeengekomen dat een lump sum vergoeding wordt betaald voor overbrugging van de periode tot een bepaalde datum (bij het sluiten van de vaststellingsovereenkomst feitelijk de ingangsdatum van het vroegpensioen), verdisconteren partijen de mogelijkheid dat de vroegpensioendatum wijzigt met als gevolg dat verhoging van de

vroegpensioendatum niet alsnog door de vroegere werkgever hoeft te worden gecompenseerd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGHACMB:2017:163&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Overijssel 16 februari 2018, ECLI:NL:RBOVE:2018:501

Rubriek:

- AOW
- eigendom
- bestuursprocesrecht (bestuurlijke lus)

Samenvatting: opschuiven van AOW-leeftijd voor arbeidsongeschikte niet discriminatoir onder art. 26 IVBPR; wel had moeten worden getoetst of geen sprake was van een onevenredig zware last als gevolg van het opschuiven van de AOW-datum omdat een arbeidsongeschikte niet in het door het opschuiven ontstane AOW-gat kan voorzien; geen herstel van het bestreden besluit via toepassing van de bestuurlijke lus maar vernietiging en opdracht aan de SVB om een nieuw besluit te nemen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOVE:2018:501&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 27 juni 2017, ECLI:NL:GHAMS:2017:2552

Rubriek: overgang onderneming

Samenvatting: pensioenverplichting in eigen beheer gaat over op verkrijger bij overgang onderneming (overweging 3.8); geen verrekening met tegenvordering uit geldlening mogelijk omdat het bestaan van die tegenvordering niet vaststond (overweging 3.9).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2017:2552&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Centrale Raad van Beroep 22 februari 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:515

Rubriek: pensioenovereenkomst/vaststelling inhoud/garantie

Samenvatting: uitleg individueel gegeven pensioengarantie in het licht van gewijzigde wet- en regelgeving (tot 1 januari 2010 uitvoering door het ABP; vanaf 2010 uitvoering door de Minister); garantie niet geschonden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2018:515&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Limburg 21 februari 2018, ECLI:NL:RBLIM:2018:1638

Rubriek: informatieplichten

Samenvatting: geen verzwaarde informatieplicht voor het ABP ten aanzien van de mogelijkheid om bij uitdiensttreding ouderdomspensioen uit te ruilen in partnerpensioen; ernstige ziekte van de uit dienst tredende deelnemer is een omstandigheid die in de risicosfeer van de deelnemer ligt, is niet aan te merken als een bijzonder geval (in verband met toepassing van de hardheidsclausule);

geen sprake van een onredelijke uitkomst als de uitruilmogelijkheid onbenut blijft (geen rappelverplichting voor het ABP gedurende de beslistermijn).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBLIM:2018:1638&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 14 februari 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:647

Rubriek: procesrecht/verjaring

Samenvatting: de korte verjaringstermijn van art. 3:310 BW begint te lopen op de dag na die waarop de benadeelde daadwerkelijk in staat is een rechtsvordering tot vergoeding van gelden schade in te stellen. Daarvan is sprake indien voldoende zekerheid bestaat (dit hoeft geen absolute zekerheid te zijn) dat de schade is veroorzaakt door tekortschietend of foutief handelen van de aan te spreken partij.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:377&showbutton=true&keyword=Pensioen>

HR 23 februari 2018, ECLI:NL:HR:2018:270, PJ 2018/78

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening (verknochtheid ontslagvergoedingen)

Samenvatting:

Onderscheid ontslagvergoeding – stamrecht

- Overweging 4.2.2: zoals kan worden afgeleid uit HR 26 september 2008, ECLI:NL:HR:2008:BF2295, NJ 2009/40, dient de aanspraak uit hoofde van de stamrechtovereenkomst zelfstandig – dus los van de ontslagvergoeding waaruit deze aanspraak is gefinancierd – op verknochtheid te worden beoordeeld.

Ontslagvergoeding betaald ineens en ondergebracht in stamrecht-BV ter vervanging inkomen uit arbeid

- Overweging 4.1.3 (algemeen): art. 1:94 lid 3 (oud) BW bepaalde dat goederen en schulden die aan een van de echtgenoten op enigerlei bijzondere wijze verknocht zijn, slechts in de gemeenschap vallen voor zover die verknochtheid zich hiertegen niet verzet. Bij de op 1 januari 2018 in werking getreden Wet van 24 april 2017, Stb. 2017, 177, tot wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en de Faillissementswet teneinde de omvang van de wettelijke gemeenschap van goederen te beperken, is deze regeling omtrent verknochtheid ongewijzigd opgenomen in het huidige art. 1:94 lid 5 BW (vgl. Kamerstukken II 2013-2014, 33 987, nr. 6, p. 16). In dit geding is nog art. 1:94 lid 3 (oud) BW van toepassing.
- Overweging 4.1.4 (toegesplitst op de ineens betaalde ontslagvergoeding ondergebracht in een stamrecht-BV): volgens vaste rechtspraak is het antwoord op de vragen of een goed dan wel een schuld, wegens het hoogstpersoonlijke karakter daarvan, in afwijking van de hoofdregel van art.1:94 lid 2 (oud) BW aan een van de echtgenoten is verknocht en, zo ja, in hoeverre die verknochtheid zich ertegen verzet dat het goed, respectievelijk de schuld in de gemeenschap valt (art. 1:94 lid 3 (oud)

BW) afhankelijk van de omstandigheden van het geval, waaronder met name de aard van dat goed respectievelijk die schuld, zoals deze mede door de maatschappelijke opvattingen wordt bepaald (vgl. HR 7 december 2012, ECLI:NL:HR:2012:BY0957, NJ 2013/141 en HR 24 juni 2016, ECLI:NL:HR:2016:1293, NJ 2016/292). Ook een aan een van de echtgenoten verstrekte (aanspraak op een) ontslagvergoeding, dan wel een aanspraak die hiervoor in de plaats treedt, kan verknocht zijn ingeval deze strekt tot vervanging van inkomen uit arbeid dat de echtgenoot bij voortzetting van de dienstbetrekking zou hebben genoten. In zodanig geval moet bij de beantwoording van de vraag of deze aanspraak in de huwelijksgemeenschap valt, onderscheid worden gemaakt tussen de periode vóór en de periode na ontbinding van de huwelijksgemeenschap. Voor zover de aanspraak ziet op laatstgenoemde periode valt deze niet in de gemeenschap, evenmin als de uit een bestaande arbeidsverhouding voortvloeiende aanspraak op loon voor nog te verrichten arbeid. In eerdere uitspraken heeft de Hoge Raad overeenkomstig dit uitgangspunt geoordeeld in een geval waarin een ontslagvergoeding als koopsom voor een stamrechtverzekering onder een verzekeringsmaatschappij was gestort (HR 17 oktober 2008, ECLI:NL:HR:2008:BE9080, NJ 2009/41) en in een geval waarin een ontslagvergoeding was aangewend voor de verwerving van een stamrecht jegens een door de werknemer zelf opgerichte en beheerste B.V. (zie de eerder genoemde beschikking van HR 24 juni 2016).

Ontslagvergoeding betaald ineens, niet aangewend voor stamrechtverzekering en niet ondergebracht in stamrecht-BV

- Overweging 4.1.5: het zojuist genoemde uitgangspunt geldt ook indien een ontslagvergoeding die is uitbetaald in de vorm van een bedrag ineens, niet is aangewend voor de aankoop van een stamrechtverzekering, noch is ondergebracht in een stamrecht-B.V. Anders dan kan worden afgeleid uit HR 22 maart 1996, ECLI:NL:HR:1996:ZC2025, NJ 1996/640, bestaat er onvoldoende grond om te oordelen dat de vergoeding dan geheel in de gemeenschap valt, ook voor zover deze strekt tot vervanging van inkomen uit arbeid dat na ontbinding van de huwelijksgemeenschap zou zijn genoten. Voor dat gedeelte valt de vergoeding, voor zover het daarmee gemoeide bedrag nog redelijkerwijs als zodanig in het vermogen van de echtgenoten is te identificeren, niet in de gemeenschap.

Ontslagvergoeding aangewend voor oudedagsvoorziening

- Overweging 4.1.6: de hiervoor in 4.1.4 genoemde rechtspraak heeft betrekking op aanspraken strekkend tot vervanging van inkomen uit arbeid dat een echtgenoot bij voortzetting van zijn dienstbetrekking zou hebben genoten. Voor zover de aanspraak ertoe strekt te voorzien in inkomen na pensionering ('oudedagsvoorziening'), valt deze – bij niet-toepasselijkheid van art. 1:94 lid 2, onder b, BW – in beginsel wel in de gemeenschap. Immers, anders dan aanspraken ter vervanging van inkomen dat na ontbinding van de huwelijksgemeenschap uit arbeid zou zijn genoten, dienen dergelijke pensioenaanspraken die tot uitkering

komen na zodanige ontbinding, voor zover zij zijn opgebouwd tijdens het huwelijk, in beginsel mede tot verzorging van de andere echtgenoot.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2017:1284&showbutton=true&keyword=Pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2018:270&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Week 26/2 – 4/3

Rechtbank Midden-Nederland 14 februari 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:647

Rubriek: procesrecht/verjaring

Samenvatting: de korte verjaringstermijn van art. 3:310 BW begint te lopen op de dag na die waarop de benadeelde daadwerkelijk in staat is een rechtsvordering tot vergoeding van gelden schade in te stellen. Daarvan is sprake indien voldoende zekerheid bestaat (dit hoeft geen absolute zekerheid te zijn) dat de schade is veroorzaakt door tekortschietend of foutief handelen van de aan te spreken partij.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:647&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Overijssel 14 februari 2018, ECLI:NL:RBOVE:2018:604, PJ 2018/60

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA

Samenvatting: uit de omstandigheid dat in het kader van waardering van de aandelen van een BV werd uitgegaan van de fiscale waarde van de voorziening voor pensioen in eigen beheer (waardoor de huwelijksvermogensrechtelijke afrekening van de waarde "hoog" uitpakte), volgt niet dat afstand werd gedaan van pensioenaanspraken die als werknemer van de BV werden opgebouwd voor zover de marktwaarde daarvan de fiscale waarde overtrof.

Klik **hier** voor mijn annotatie bij deze uitspraak (PJ 2018/60)

https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/PJ_201860_Externe_uitvoering_van_de_pensioenrechten_van_de_ex_partner_van_een_DGA_de_waardebepaling.pdf

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOVE:2018:604&showbutton=true&keyword=pensioen>

HR 2 februari 2018, ECLI:NL:HR:2018:301, PJ 2018/62

Rubriek: pensioenuitstel

Samenvatting: beroep op vertrouwensbeginsel niet gehonoreerd in de situatie waarin de deelnemer vertrouwde op informatie van pensioenfonds zonder voorbehoud in lijn met het pensioenreglement, maar het pensioenfonds een andere uitleg van het pensioenreglement volgde die minder voor de hand lag, maar niet in strijd was met het pensioenreglement; beleidsvrijheid voor pensioenfonds bij interpreteren pensioenreglement.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2017:1437&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2018:301&showbutton=true&keyword=pensioen>

HR 2 maart 2018, ECLI:NL:HR:2018:300

Rubriek: werknemerspremie

Samenvatting:

- Overweging 3.3.9: verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds bevoegd verdeling werkgevers- versus werknemerspremie bindend vast te stellen indien het pensioenreglement en het uitvoeringsreglement de bevoegdheid daartoe aan het bestuur van het bedrijfstakpensioenfonds verlenen
- Overweging 3.5.3: de norm van evenwichtige belangenbehartiging van art. 105, lid 2 Pensioenwet geldt ook in het kader van het nemen van het premieverdelingsbesluit.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2016:3725&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2017:1221&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2018:300&showbutton=true&keyword=pensioen>

HR 20 april 2018, ECLI:NL:HR:2018:651

Rubriek: WWZ

Samenvatting: beantwoording prejudiciële vragen; uitsluiting van werknemers die de AOW-leeftijd hebben bereikt van transitievergoeding levert geen verboden leeftijdsonderscheid op.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2017:3249&showbutton=true&keyword=midden+nederland+2017+3249>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2018:158&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2018:651&showbutton=true&keyword=HR+2018+651>

CRvB 21 februari 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:558

Rubriek: samenloop pensioen en WW

Samenvatting: prepensioen terecht in mindering gebracht op WW-uitkering. Een ontvangen prepensioen wordt in die situatie alleen dan niet gekort op de WW-uitkering, als dit prepensioen betrekking heeft op een eerder verlies aan arbeidsuren in de dienstbetrekking waaruit het WW-recht is ontstaan. In alle overige gevallen waarin een prepensioen wordt ontvangen uit een eerdere dienstbetrekking dan waaruit een WW-recht is ontstaan, wordt dit prepensioen in mindering gebracht op de WW-uitkering (ECLI:NL:CRVB:2017:2863). Deze uitleg is in lijn met doel en strekking van artikel 34 van de WW om slechts in een uitkering wegens

loonderving te voorzien, voor zover niet een andere inkomensbron in deze loonderving voorziet. Beroep op het vertrouwensbeginsel faalt.

Annotatie: een en ander is sinds 1 mei 2018 gerepareerd, zie de brief van de Minister van SZW van 24 mei 2018 betreffende Wijziging Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswetten met betrekking tot pensioenverrekening met WW-uitkering (referentie 2018-0000078526)

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2018:558&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 22 februari 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:526, 527 en 528

Rubriek: pensioenovereenkomst/compensatie AOW-gat

Samenvatting: beëindiging van de bovenwettelijke uitkering bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd zonder enige vervangende voorziening voor levert een verboden onderscheid naar leeftijd op als bedoeld in de Wgbla. Minister van Defensie dient nieuw besluit te nemen met inachtneming van het gegeven dat de bovenwettelijke uitkering dient door te lopen tot de AOW-datum van belanghebbende.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2018:526&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2018:527&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2018:528&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 30 mei 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:4451

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting/uitleg criterium gewoonlijk werkland

Samenvatting: om het gewoonlijk werkland (en daarmee de eventuele toepasselijkheid van Nederlands recht) te kunnen vaststellen, dienen de arbeidsovereenkomsten van de betrokken werknemers in geding te worden gebracht.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2017:4451&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 5/3 – 11/3

Rechtbank Limburg 7 maart 2018, ECLI:NL:RBLIM:2018:2075, PJ 2018/77

Rubriek: faillissement

Samenvatting: pensioenuitkeringen uit hoofde van pensioen opgebouwd in eigen beheer gelden niet als loon in de zin van art. 40, lid 2 Fw. zodat de vordering van de pensioengerechtigde vroegere DGA/bestuurder/werknemer op de gefailleerde BV geen boedelschuld is. Deze vordering is voorts niet preferent, wat reeds vervallen pensioentermijnen betreft geldt als erkend door de curator de preferentie van art. 3:288, aanhef en onder c BW, wat de vanaf datum

faillissement toekomstige termijnen betreft geldt niet de preferentie van art. 3:288, aanhef en onder d BW omdat de bestuurder daarvan is uitgesloten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBLIM:2018:2075&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Oost-Brabant 1 maart 2018, ECLI:NL:RBOBR:2018:1001

Rubriek: pensioenovereenkomst/wijziging pensioenovereenkomst/deelnemers

Samenvatting:

- vaststellingsovereenkomst gesloten tussen de werkgever en individuele werknemers ter zake de invoering van werknemerspensioenpremie en een baangarantie bindt uitsluitend hen, niet tevens de overige werknemers (verwijzing naar HR 27 november 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH2162).
- Beoordelingscriterium voor stilzwijgende instemming bij gebreke van een eenzijdig wijzigingsbeding (overweging 4.11): de vraag of de arbeidsvoorwaarden rechtsgeldig zijn gewijzigd moet in beginsel worden beantwoord aan de hand van de algemene regels voor de totstandkoming van een overeenkomst, zij het dat, gelet op de aard van de rechtsverhouding tussen werkgever en werknemer, de werkgever slechts erop mag vertrouwen dat een individuele werknemer heeft ingestemd met een wijziging van zijn arbeidsvoorwaarden die voor hem een verslechtering daarvan inhoudt, indien aan de werknemer duidelijkheid over de inhoud van die wijziging is verschaft en op grond van verklaringen of gedragingen van de werknemer mag worden aangenomen dat deze welbewust met die wijziging heeft ingestemd. Van stilzwijgende instemming kan in de praktijk dan ook slechts sprake zijn als de werkgever heeft voldaan aan zijn informatieverplichting én uit het gedrag of verklaringen van de werknemer een welbewuste instemming blijkt (vgl. HR 12 februari 2010, ECLI:NL:HR:2010:BK3570).
- In casu voldoende informatie (overweging 4.17) maar geen sprake van een verklaring of gedraging van de werknemers waaruit instemming met de invoering van een werknemerspensioenpremie kon worden afgeleid.
- Vervolgens toetsing aan het Stoof/Mammoet-criterium (HR 11 juli 2008, ECLI:NL:HR:2008:BD1847) (overweging 4.30);
- Voorstel van de werkgever tot invoering werknemerspensioenpremie was niet redelijk (overweging 4.35), zodat van de werknemers in redelijkheid niet kon worden gevergd het voorstel te aanvaarden (overweging 4.36)
- Het akkoord van andere werknemers en de goedkeuring door de OR maken een en ander niet anders (overweging 4.36)

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOBR:2018:1001&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Gerechtshof Den Haag 20 februari 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:452

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverevening

Samenvatting: indien partijen uiteen gaan in 1986 maar pas in 1999 scheiden is de WVPS van toepassing indien deze niet is uitgesloten, onafhankelijk van het gekozen huwelijksgoederenregiem; toepassing van de WVPS leidt niet tot een onaanvaardbaar rechtsgevolg. Een ouderdomspensioen dient voor verzorging

van beide echtgenoten en de strekking van de WVPS is na scheiding tot een redelijke verdeling van ouderdomspensioen te komen. De vereveningsplichtige had niet onderbouwd dat hij als gevolg van pensioenverevening in een financiële noodsituatie zou komen te verkeren, terwijl de uitkering uit hoofde van pensioenverevening voor de vereveningsgerechtigde van belang was om in het dagelijks levensonderhoud te voorzien.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2018:452&showbutton=true&keyword=Pensioen>

HR 9 maart 2018, ECLI:NL:HR:2018:309, PJ 2018/63

Rubriek: ondernemingspensioenfondsen/governance

Samenvatting:

- Overweging 3.3.3: de aansprakelijkheidsbeperking voor DNB van art. 1:25d, lid 1 Wft geldt voor handelen en nalaten van DNB dat rechtstreeks dan wel voldoende inhoudelijk met de uitoefening van haar wettelijke taken en bevoegdheden verband houdt, waaronder het nemen van bestuursrechtelijke besluiten
- Overweging 3.3.4: ook indien doorhaling van een inschrijving als pensioenfonds in het register pensioenfondsen niet tot de bevoegdheden van DNB zou behoren, geldt voor een alsdan onbevoegde doorhaling de aansprakelijkheidsbeperking
- Overweging 3.3.5: een besluit tot doorhaling geldt niet als opzettelijk onbehoorlijke taakuitoefening of opzettelijk onbehoorlijke uitoefening van bevoegdheden of een gedraging die in belangrijke mate is te wijten aan grove schuld als bedoeld in art. 1:25d, lid 1 Wft indien daaromtrent geen bijkomende omstandigheden zijn gesteld
- Overweging 3.3.6: in art. 210 Pensioenwet ligt besloten dat DNB de bevoegdheid heeft pensioenfondsen in het register in te schrijven en een inschrijving door te halen, omdat DNB belast is met het beheer van het register.

Zie ook mijn annotatie bij CBB 15 november 2016, ECLI:NL:CBB:2016:323, PJ 2017/20 inzake dividendarbitrage

Klik **hier** voor de annotatie

https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/annotaties/2016/PJ_20173_Dividendarbitrage_door_pensioenfondsen_verboden_nevenactiviteit_en_strijdig_met_de_prudent.pdf

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Zie mijn annotatie PJ 2017/3

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2017:1326&showbutton=true&keyword=Pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2018:309&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 28 februari 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:747

Rubriek: pensioenovereenkomst/werknemerspremie

Samenvatting:

- Overweging 4.2: financiële onmacht van de werkgever om pensioenpremie te betalen ontslaat de werkgever niet van de

verplichtingen uit hoofde van een pensioenovereenkomst en vormt geen reden tot opschorting van die verplichtingen

- Overweging 4.6: de werkgever dient als gevolg van het niet afdragen van pensioenpremie misgelopen rendement te vergoeden door betaling daarvan aan de verzekeraar
- Overweging 4.5.3: geen vergoeding van misgelopen rendement op risicopremies omdat risicopremie niet wordt belegd
- Overweging 4.6.1: geen verplichting tot vergoeding van fiscaal progressienadeel omdat die vordering onvoldoende was bepaald.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:747&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Week 12/3 – 18/3

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao 1 maart 2018, ECLI:NL:OGEAC:2018:29

Rubriek: fiscaal/verdragen ter voorkoming van dubbele belasting

Samenvatting: op grond van artikel 1 in verbinding met artikel 3 van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (LvIB) worden natuurlijke personen, die in Curaçao wonen, belast voor hun totale wereldinkomen. Tot dit wereldinkomen behoren in het onderhavige geval de WAO-uitkeringen, de uitkeringen van Loyalis en het ABP- pensioen. De WAO-uitkering is ingevolge artikel 20 van de BRK ter heffing toegewezen aan het land van inwoning. Loyalis is een particulier fonds, waardoor het heffingsrecht over de uitkeringen ingevolge artikel 15, lid 4 van het BRK toekomt aan Curaçao. Het recht inkomstenbelasting te heffen over het ABP-pensioen komt ingevolge artikel 17 van de BRK toe aan Nederland.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEAC:2018:29&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao 6 november 2017, ECLI:NL:OGEAC:2017:221

Rubriek:

- Pensioenovereenkomst/premie algemeen
- Procesrecht/rechtsverwerking

Samenvatting: vorderingsrecht ter zake onverschuldigd betaalde duurtetoelagen op pensioenen en onverschuldigd betaalde kosten voor een VUT-regeling verwerkt gezien de omstandigheid dat deze duurtetoelagen en VUT-kosten gedurende lange tijd werden betaald; honorering van de vordering zou tot onaanvaardbare rechtsgevolgen leiden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEAC:2017:221&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 13 maart 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:1092

Rubriek:

- pensioenovereenkomst/uitleg
- toeslagverlening

Samenvatting:

- Overweging 3.11 (uitleg pensioenreglement van pensioenfonds aan de hand van de CAO-uitlegmethode): voor de vraag of het pensioenfonds haar verplichtingen tot indexatie al dan niet heeft nageleefd, acht het hof doorslaggevend hetgeen in het pensioenreglement daarover is bepaald. Als uitgangspunt voor de uitleg van de bepalingen van het pensioenreglement geldt dat in beginsel de bewoordingen daarvan, gelezen in het licht van de gehele tekst van pensioenreglement, van doorslaggevende betekenis zijn. Daarbij komt het niet aan op de bedoelingen van de partijen, voor zover deze niet uit die bepalingen (of een toelichting daarop) kenbaar zijn, maar op de betekenis die naar objectieve maatstaven volgt uit de bewoordingen waarin het pensioenreglement is gesteld. Bij deze uitleg kan onder meer acht worden geslagen op de elders in het pensioenreglement opgenomen formuleringen en op de aannemelijkheid van de rechtsgevolgen waartoe de onderscheiden, op zichzelf mogelijke tekstinterpretaties zouden leiden. (Vgl. HR 20 februari 2004, ECLI:NL:HR:2004:AO1427.)
- Overweging 3.13 (uitleg van de toeslagbepaling in het pensioenreglement/onvoorwaardelijke of voorwaardelijke indexering): het hof is van oordeel dat de indexering moet worden gekwalificeerd als een voorwaardelijke. Het hof acht daartoe doorslaggevend dat in de eerste zin van artikel 16 is opgenomen dat de pensioenregeling 'het principe' kent van indexering en vervolgens in die zin is opgenomen 'na de actuaris te hebben geraadpleegd'. Het hof is van oordeel dat 'principe' moet worden gelezen als 'uitgangspunt', dus behoudens uitzonderingen. Het hof is verder van oordeel dat niet valt in te zien wat het nut is van het raadplegen van een actuaris, wanneer het zou gaan om een onvoorwaardelijke indexering. Voor het bepalen van de hoogte van de indexering is het raadplegen van een actuaris immers niet nodig. Die hoogte is op eenvoudige wijze vast te stellen. Het geschoonde prijsindexcijfer wordt jaarlijks door het CBS vastgesteld. De 'verhoging van de salarisschalen' wordt vastgesteld door de werkgever (daarop zal hierna nader worden ingegaan). Het hof kan de zinsnede 'na raadpleging van de actuaris' niet anders opvatten dan dat de actuaris zal moeten beoordelen of gronden bestaan om een uitzondering te maken op de hoofdregel, zoals bijvoorbeeld meer in het bijzonder een situatie waarin indexering vanwege de financiële situatie van het pensioenfonds onverantwoord zou zijn. Bij een dergelijke uitleg van artikel 16 zijn uitzonderingen op de indexering dus mogelijk en in dat geval is geen sprake van een onvoorwaardelijk recht op indexering. Het hof ziet in de overige bepalingen van het pensioenreglement van 1994 geen aanknopingspunten voor of tegen de stelling dat sprake is van (on)voorwaardelijkheid.
- Overweging 3.16 (rechtsgevolgen feitelijk toegekende toeslagen): [appellant] heeft er verder nog op gewezen dat zijn pensioenrechten vanaf 1993 tot 2008 vrijwel jaarlijks zijn geïndexeerd. Dat wijst volgens hem op een onvoorwaardelijke indexatie. Het hof is van oordeel dat uit de hiervoor beschreven uitleg van de bepaling blijkt waarom zoveel jaren

wél is geïndexeerd. Dat was immers het uitgangspunt. De uitzondering betreft volgens het pensioenfonds de situatie dat de financiële positie van het pensioenfonds een indexering niet toestaat. Dat dit de uitzonderingsgrond is, is door [appellant] niet, althans onvoldoende, betwist. [appellant] heeft ook onvoldoende betwist dat in de relevante jaren 2003, 2008 en 2009 de financiële positie zo slecht was dat deze uitzonderingsgrond zich voordeed. Voor wat betreft 2008 en 2009 heeft hij zelfs erkend dat de dekkingsgraad onvoldoende was. Uit het hierna volgende blijkt dat de jaren 2010 en 2011 niet meer van belang zijn vanwege de maximering op de loonontwikkeling bij de werkgever en dat 2012 niet meer relevant is vanwege de opzegging van de uitvoeringsovereenkomst door de werkgever.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:1092&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 19/3 – 25/3

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 15 maart 2018, ECLI:NL:RBZWB:2018:1620
Rubriek:

- Pensioenovereenkomst/uitleg
- Procesrecht/motiveringsgebrek besluit

Samenvatting: vervolg op CRvB 26 april 2017, ECLI:NL:CRvB:2017:1473 waarin werd geoordeeld dat de compensatie voor het AOW-gat als gevolg van het opschuiven van de AOW-leeftijd van belanghebbende voldoende was; besluit ter zake concrete toepassing van de compensatieregeling onvoldoende gemotiveerd omdat uit het besluit onvoldoende duidelijk bleek welke concrete gevolgen het besluit zou hebben en geen rekening was gehouden met pensioenvervroeging; motiveringsgebrek gepasseerd met toepassing van art. 6:22 Awb omdat belanghebbende geen schade leed als gevolg van het motiveringsgebrek; staatssecretaris van financiën veroordeeld tot vergoeding van het griffierecht en in de forfaitair vastgestelde proceskosten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2018:1620&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba 7 maart 2018, ECLI:NL:OGEEA:2018:118

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: verdeling van de pensioen in die zin dat aan ieder van partijen de helft van het pensioen toekomt dat de verrekeningsplichtige vanaf de pensioendatum gaat ontvangen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2018:118&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Nederland 27 februari 2018, ECLI:NL:RBNNE:2018:958

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/melding betalingsonmacht

Samenvatting:

Tijdige melding betalingsonmacht

- Overweging 4.9: in artikel 2 Besluit meldingsregeling Wet Bpf 2000 is de melding betalingsonmacht gekoppeld aan de dag waarop de bijdrage volgens de statuten en reglementen van het bedrijfstakpensioenfonds behoorde te zijn voldaan. Het Pensioenfonds heeft hieromtrent niets gesteld, maar uit artikel 3.1 onder 4. van het door haar overgelegde Uitvoeringsreglement (weergegeven onder 2.6. hiervoor) leidt de kantonrechter af dat betaling van verschuldigde premies dient te geschieden na ontvangst van een premienota. De werkgever is blijkens het Uitvoeringsreglement pensioenpremie verschuldigd voor bij hem in dienst zijnde werknemers, waarbij de betalingsverplichting wordt geconcretiseerd door de premienota's.
- Overweging 4.10: melding tijdig

Kennelijk onbehoorlijk bestuur

- Overweging 4.20: van kennelijk onbehoorlijk bestuur is volgens vaste jurisprudentie sprake als geen redelijk denkend bestuurder - onder dezelfde omstandigheden - zo gehandeld zou hebben (HR 8 juni 2001, ECLI:NL:HR:2001:AB2053) . De uit artikel 23 Wet Bpf voortvloeiende norm is gelijk aan de norm van de artikelen 2:138 BW en 2:248 BW. Er moet sprake zijn van een ernstig verwijt aan de bestuurder en bij de beoordeling daarvan moeten alle omstandigheden van het geval worden betrokken. Naar het oordeel van de kantonrechter heeft het Pensioenfonds met hetgeen zij heeft gesteld, gelet op hetgeen door [gedaagde] tegenin is gebracht, niet aannemelijk gemaakt dat er in de hiervoor genoemde referteperiode sprake was van kennelijk onbehoorlijk bestuur. De stellingname van het Pensioenfonds berust naar het oordeel van de kantonrechter met name op veronderstellingen en de kantonrechter ziet in hetgeen door het Pensioenfonds is gesteld geen grond om haar tot nader bewijs van haar stellingen toe te laten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2018:958&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 26/3 – 1/4

Rechtbank Amsterdam 31 januari 2018, ECLI:NL:RBAMS:2018:1755; PJ 2018/82

Rubriek:

- Pensioen en scheiding/DGA (omzetting peb in ODV)
- Pensioen en scheiding/alimentatie ("verboden" alimentatie)

Samenvatting:

Ex-partner verplicht om de fiscaal vereiste medewerking te verlenen aan omzetting van pensioen in eigen beheer in een oudedagsverplichting, mede omdat de ex-partner bij zijn alimentatieverzoek geen rekening wenst te houden met de dividendklem voor het opnemen van dividend voor de financiering van alimentatie.

Zie mijn annotatie in PensioenJurisprudentie bij PJ 2018/82

Klik **hier** voor de annotatie

https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/annotaties/2018/PJ_2018_82_Ex_partner_verplicht_tot_medewerking_aan_omzetting_van_pensio....pdf

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2018:1755&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba 27 maart 2018, ECLI:NL:OGEEA:2018:144

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting: nihilstelling alimentatie in verband met daling inkomen alimentatieplichtige als gevolg van het ontbreken van draagkracht na pensioeningang; pensioeningang gold als wijziging van omstandigheden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2018:144&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 2/4 – 8/4

Rechtbank Rotterdam 3 april 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:2567

Rubriek: samenloop pensioen en bijstand

Samenvatting: intrekking en terugvordering bijstand vanwege verzwijgen buitenlands (Turks) sociale zekerheidspensioen; geen onaanvaardbare sociale of financiële gevolgen van de terugvordering.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2018:2567&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 6 maart 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:716

Rubriek:

- pensioen en scheiding/pensioenverrekening
- procesrecht/rechtsverwerking

Samenvatting: recht op pensioenverrekening niet verwerkt in geval van scheiding in 1982 indien in 2016 aanspraak op pensioenverrekening wordt gemaakt; matiging van het recht op pensioenverrekening in die zin dat geen verrekening behoeft te worden gerealiseerd ten aanzien van reeds uitgekeerde pensioentermijnen (de verrekeningsplichtige was al 12 jaar met pensioen toen de vordering werd ingesteld); geen wettelijke rente verschuldigd omdat geen sprake was van verzuim van de zijde van de verrekeningsplichtige nu deze geen verplichtingen met terugwerkende kracht opgelegd krijgt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2018:716&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 7 maart 2016, ECLI:NL:RBZWB:2016:1663

Rubriek: samenloop pensioen en SV-uitkeringen

Samenvatting: onder verwijzing naar CRvB 29 oktober 2014, ECLI:NL:CRVB:2014:3504 waarin een beroep op de wetsgeschiedenis werd

gedaan korting pensioen op WW-uitkering omdat het pensioen niet aan dezelfde dienstbetrekking werd ontleend als de WW-uitkering zodat de uitzonderingsregel dat een pensioen niet in mindering op de WW wordt gebracht indien de pensioenuitkering al werd genoten voordat het recht op WW ontstond niet van toepassing is; een uitzonderingsregel moet uit zijn aard restrictief worden uitgelegd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2016:1663&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 14 februari 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:657

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverweer

Samenvatting: in de situatie waarin onder de voorwaarde dat een buitenlandse rechter niet bevoegd is om kennis te nemen van een verzoek tot echtscheiding is ingestemd met een in Nederland ingediend echtscheidingsverzoek zonder bijstand van een advocaat, waardoor geen zelfstandig verzoek kon worden gedaan (strekking tot het voorwaardelijk voeren van het pensioenverweer), bestaat alsnog het recht om het pensioenverweer te voeren; pensioenverweer slaagde niet omdat niet vaststond dat verzoeker tot echtscheiding partnerpensioen had opgebouwd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2018:657&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 5 april 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:1477

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting: Hof hield voor de berekening van de draagkracht van de alimentatieplichtige rekening met een pensioen gezien het feit dat vast stond dat dit pensioen werd ontvangen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:1473&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 9/4 – 15/4

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 12 april 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:1547

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening (stamrecht)

Samenvatting: verwijzing naar HR 24 juni 2016, ECLI:NL:HR:2016:1293 en HR 23 februari 2018, ECLI:NL:HR:2018:270; in casu feitelijk oordeel op basis van uitleg stamrechtovereenkomst dat de uitkeringen uit het stamrecht dienden ter vervanging van inkomen; dat betekent dat voor zover de uitkeringen moeten worden toegerekend aan de huwelijkse periode deze moeten worden verrekend, voor het overige zijn de uitkeringen verknocht aan de rechthebbende op het stamrecht; lineaire verdeling.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:1547&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 16/4 – 22/4

Parket bij de Hoge Raad 30 maart 2018, ECLI:NL:PHR:2018:306

Rubriek: pensioenovereenkomst/uitleg/kwalificatie als eindloonregeling of streefregeling (hybride pensioenregeling)

Samenvatting: oordeel van het Hof dat sprake was van een streefregeling houdt stand; streefregeling correct afgefinancierd.

Annotatie: deze zaak betrof de feitelijke beoordeling of de pensioenregeling die het betrof een streefregeling (hybride regeling) of een eindloonregeling was en het feitelijke oordeel of deze pensioenregeling correct was afgefinancierd. Geen beantwoording van rechtsvragen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2018:306&howbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 28 maart 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:799

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA (externe uitvoering en instemming met stopzetten pensioenopbouw in het kader van de Wet uitfasering pensioen in eigen beheer)

Samenvatting:

- Externe uitvoering (overweging 17): Het hof stelt het volgende voorop. De verplichting om in beginsel tot afstorting over te gaan is gebaseerd op de eisen van redelijkheid en billijkheid. De beantwoording van de vraag of daarop in een concreet geval aanspraak kan worden gemaakt, moet geschieden met inachtneming van alle omstandigheden van het geval. Daarbij zal de omstandigheid dat onvoldoende liquide middelen aanwezig zijn om de afstorting te effectueren slechts dan tot ontkennende beantwoording van die vraag kunnen leiden indien de vereveningsplichtige stelt en bij betwisting aannemelijk maakt dat de benodigde liquide middelen ook niet kunnen worden vrijgemaakt of van elders verkregen zonder de continuïteit van de bedrijfsvoering van de rechtspersoon en de onderneming waaraan deze is verbonden in gevaar te brengen. (Vgl. HR 9 februari 2007, ECLI:NL:HR:AZ2658). Vaststaat dat de man pensioen in eigen beheer heeft opgebouwd bij [holding 1]. De vrouw heeft recht op de helft van het ouderdomspensioen voor zover opgebouwd tijdens de huwelijkse periode en het bijzonder partnerpensioen. Op basis van commerciële grondslagen dient ten behoeve van de totale pensioenaanspraken van de vrouw een bedrag van € 220.185,- te worden afgestort (productie 103 van de man in hoger beroep). Indien het ouderdomspensioen voor de vrouw moet worden afgestort, geldt dat de man recht heeft op eenzelfde bedrag. (Vgl. HR 14 april 2017, ECLI:NL:HR:2017:693). Naar het oordeel van het hof heeft de man met de door hem overgelegde financiële gegevens voldoende inzichtelijk gemaakt, dat het de vennootschap aan middelen ontbreekt om het pensioen te kunnen afstorten. Zulks volgt ook uit de brief van 25 september 2017 van de adviseur van de man. Daarnaast blijkt uit de overgelegde aangiften inkomstenbelasting van de man dat de aanzienlijke vordering in rekening-courant die [holding 1] heeft op de man niet is te incasseren, aangezien sprake is van een aanzienlijk negatief vermogen van de man in box 3. De man beschikt dus ook in

privé over onvoldoende financiële middelen. Dit brengt mee dat [holding 1] financieel gezien in "zwaar weer" verkeert. Het verzoek van de vrouw tot afstorting dient derhalve te worden afgewezen.

- Instemming met stopzetting pensioenopbouw (overweging 18): wat de door de man verzochte vervangende toestemming tot stopzetting van de pensioenopbouw in eigen beheer betreft, overweegt het hof dat ook de vrouw belang heeft bij die stopzetting. Bij na 1 januari 2017 ongewijzigd voortgezette pensioenopbouw wordt de pensioenaanspraak immers op grond van de Wet uitfasering pensioen in eigen beheer in één keer belast tegen 52% en is een revisierente van 20% verschuldigd. De vrouw heeft niet gesteld dat zij niet bereid is de vereiste toestemming te geven. Zij klaagt alleen dat de man haar daarover niet heeft benaderd. Het hof gaat er derhalve vanuit dat de vrouw de door de man verzochte medewerking zal verlenen. Het hof is voorts van oordeel dat de onderhavige verzoekschriftprocedure zich niet leent voor een dergelijk verzoek. Het hof zal dit verzoek dan ook afwijzen.

Annotatie: indien een rechterlijke uitspraak in de plaats zou worden gesteld van de fiscaalrechtelijk vereiste instemming, is het maar de vraag of de belastingdienst die uitspraak als instemming accepteert, omdat feitelijk geen sprake is, althans niet hoeft te zijn, van instemming. Zie ook mijn annotatie in PensioenJurisprudentie 2018 bij Rechtbank Amsterdam 31 januari 2018, ECLI:NL:RBAMS:2018:1755, PJ 2018/82.

Klik **hier** voor de annotatie

https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/annotaties/2018/PJ_2018_82_Ex_partner_verplicht_tot_medewerking_aan_omzetting_van_pensio....pdf

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2018:799&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 17 april 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:3623

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting:

- Overweging in verband met rechtsverwerking (5.5): naar het oordeel van het hof kan van rechtsverwerking slechts sprake zijn wanneer de gerechtigde zich heeft gedragen op een wijze die naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid met het vervolgens geldend maken van het betrokken recht onverenigbaar is. Enkel tijdsverloop of enkel stilzitten is daarvoor onvoldoende. Vereist is de aanwezigheid van bijzondere omstandigheden als gevolg waarvan, hetzij bij de wederpartij van de gerechtigde het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat de gerechtigde zijn aanspraak niet (meer) geldend zal maken, hetzij de positie van de wederpartij onredelijk zou worden benadeeld of verzaamd in het geval dat de gerechtigde zijn aanspraak alsnog geldend zou maken (HR 29 september 1995, ECLI:NL:HR:1995:ZC1827).
- Overweging in verband met opgewekt vertrouwen/stilzitten (5.6): het is juist dat [geïntimeerde] 30 jaar heeft gewacht voordat zij een vordering tot verdeling van de pensioenrechten heeft ingesteld. Gelet op de onder rechtsoverweging 5.5 genoemde maatstaf kan dit enkel stilzitten niet

leiden tot een geslaagd beroep op rechtsverwerking. Naar het oordeel van het hof heeft [appellant] ook geen bijzondere omstandigheden aangevoerd op grond waarvan bij hem, in combinatie met het lange stilzitten van [geïntimeerde] , het gerechtvaardigde vertrouwen is gewekt dat [geïntimeerde] haar aanspraak op pensioenrechten niet meer geldend zou maken.

- Overweging in verband met onaanvaardbaarheid (5.10): het hof stelt vast dat beide partijen nooit hebben nagedacht over verdeling van de pensioenrechten en van de mogelijkheid daartoe niet hebben geweten. [appellant] heeft dit op de comparitie bij de rechtbank van 11 januari 2016 verklaard. [geïntimeerde] heeft gesteld dat zij eerst van de mogelijkheid van verdeling van pensioenrechten op de hoogte raakte, toen haar schoondochter daarover een opmerking maakte. [appellant] bestrijdt deze stelling van [geïntimeerde] in hoger beroep ook niet langer. Voor het hof ligt de vraag voor of de gevolgen van deze onwetendheid geheel voor rekening en risico van [appellant] zijn (zoals [geïntimeerde] wenst) of geheel voor rekening en risico van [geïntimeerde] (zoals [appellant] voorstaat). Ook tussen gewezen echtgenoten geldt het beginsel van redelijkheid en billijkheid. Het hof is van oordeel dat de gevolgen van het niet-weten niet in zijn geheel op [appellant] of op [geïntimeerde] kunnen worden afgewenteld. Partijen zullen ieder een deel hiervan voor hun rekening moeten nemen en in dat kader is het hof met de rechtbank van oordeel dat er geen sprake is van onredelijke benadeling of verzwaring van de positie van [appellant] , indien [geïntimeerde] vanaf 1 februari 2015 alsnog haar aanspraak op verdeling van de pensioenrechten geldend maakt. Naar het oordeel van het hof heeft [appellant] ook onvoldoende onderbouwd, dat hij niet in staat is een bedrag van € 97,- bruto per maand aan [geïntimeerde] te betalen. Een beroep op het arrest van het hof Den Haag van 29 april 2014 maakt bovenstaand oordeel niet anders. Het hof is verder van oordeel dat het hier gaat om een vergeten vermogensbestanddeel en niet om alimentatie, waarvoor een ander toetsingskader geldt. Aldus gezien heeft de rechtbank het leerstuk van de rechtsverwerking ook juist toegepast. Geen rechtsregel verzet zich ertegen dat in een geval als dit, waarin periodiek betalingen moeten worden verricht, ten aanzien van het verleden wel sprake kan zijn van rechtsverwerking en ten aanzien van de toekomst niet.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:3623&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 23/4 – 29/4

Rechtbank Den Haag 22 mei 2017, ECLI:NL:RBDHA:2017:16492

Rubriek: medezeggenschap-ondernemingsraad

Samenvatting: geen instemmingsrecht voor de OR met betrekking tot de keuze voor een andere pensioenuitvoerder door de werkgever gezien het feit dat besluit daartoe vóór 1 oktober 2016 werd genomen (vanaf die datum viel de keuze voor

een bepaalde pensioenuitvoerder door een wetwijziging uitdrukkelijk onder het instemmingsrecht van de OR).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2017:16492&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 7 september 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:3848 (tussenarrest) gevolgd door Gerechtshof 's-Hertogenbosch 26 april 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:1781 (eindarrest)

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting:

- Tussenarrest: tussen partijen staat vast dat de vrouw in Nederland pensioen heeft opgebouwd bij een Nederlands pensioenfonds. Dit betekent naar het voorlopig oordeel van het hof dat haar pensioen verevend moet worden op grond van de Wet Verevening pensioenrechten bij scheiding. Daarbij is niet van belang welk (buitenlands) huwelijksvermogensregime tussen partijen geldend is (artikel 10:51 en 10:52 Burgerlijk Wetboek, jo artikel 1 lid 7 Wet Verevening pensioenrechten bij scheiding). Dit betekent dat het in Nederland opgebouwde pensioen van de vrouw verevend moet worden. Partijen worden in de gelegenheid gesteld op het voorlopig oordeel van het hof te reageren.
- Eindarrest: toepasselijkheid van Braziliaans huwelijksvermogensrecht; in Nederland opgebouwd pensioen dient te worden verevend omdat pensioenverevening plaatsvindt onafhankelijk van het toepasselijke huwelijksvermogensrecht.

Annotatie: in deze zaak werd door de vereveningsplichtige geen beroep gedaan op het leerstuk van het onaanvaardbaar rechtsgevolg in verband met "dubbele" pensioendeling (pensioendeling naar Braziliaans recht en Nederlands recht); kennelijk speelde "dubbele" pensioendeling niet.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2017:3848&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:1781&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 30/4 – 6/5

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 10 april 2018, ECLI:NL:RBZWB:2018:2216

Rubriek: samenloop pensioen en SV-uitkeringen

Samenvatting (overwegingen 7.2 tot en met 9): nu vast staat dat de dienstbetrekking waaruit eiser zijn pensioen ontvangt een andere is dan de dienstbetrekking waaruit de werkloosheid is ontstaan, is de uitzondering van het vijfde lid niet op de situatie van eiser van toepassing. Met eisers stelling dat het UWV ten onrechte stelt dat zijn pensioen geen deeltijdpensioen is, bedoelt eiser, zo begrijpt de rechtbank, dat zijn situatie vergelijkbaar is met een werknemer die met deeltijdpensioen gaat, zoals bedoeld in voornoemd vijfde lid, omdat zijn werktijd van de ene naar de andere dienstbetrekking is gegaan van 40 naar 36 uur per week. Gelet op wat hiervoor is overwogen, voldoet eiser echter niet aan

alle in het vijfde lid bedoelde voorwaarden. Deze stelling gaat daarom niet op. De uitzondering van het zevende lid van artikel 3.5 van het AIB ziet op de situatie dat het pensioen uit een andere dienstbetrekking voortvloeit dan de dienstbetrekking waaruit de werkloosheid is ontstaan. Daarbij wordt, anders dan eiser stelt, wel degelijk de eis gesteld dat deze dienstbetrekkingen op enig moment naast elkaar zijn vervuld. Daarvan is in het geval van eiser geen sprake, zodat deze uitzondering niet van toepassing is. Uit het voorgaande volgt dat de uitzonderingen van artikel 3.5, vijfde en zevende lid, van het AIB in het geval van eiser niet van toepassing zijn. Het UWV heeft daarom terecht de hoofdregel, verrekening van het pensioen met de WW-uitkering, toegepast.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2018:2216&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 24 april 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:3816

Rubriek: fiscaal/verdragen ter voorkoming van dubbele belasting

Samenvatting: belastingheffing over lijfrente uitkeringen voortvloeiend uit stamrecht komt aan Nederland toe (niet aan de VS) omdat niet kwam vast te staan dat de stamrechtuitkering door de Nederlandse werkgever aan de VS werden doorbelast.

Annotatie: inmiddels achterhaald door het Besluit van 23 april 2015, Stcrt. 2015, 12171.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:3816&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 25 april 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:1888

Rubriek: pensioenovereenkomst/pensioenschade

Samenvatting:

- Overweging 4.9: ten aanzien van de vraag of het werkgeversdeel pensioenpremie in de vergoeding voor niet genoten vakantiedagen moet worden meegenomen, geldt het volgende. Hoewel bij de uitbetaling van vakantiedagen een ruim loonbegrip dient te worden gehanteerd, is pensioenpremie strikt genomen geen loon dat door werkgever aan de werknemer wordt voldaan ter zake van bedongen arbeid. Het gaat immers om een vergoeding aan een derde, de pensioenuitvoerder, en niet aan de werknemer zelf.
- Overweging 4.10: de verschuldigde premie is weliswaar niet direct aan te merken als loon, maar is wel een aanspraak die samenhangt met de arbeidsovereenkomst. Het feit dat er een arbeidsovereenkomst met de werknemer bestond is gedurende het dienstverband immers steeds de reden geweest dat EBN pensioenpremie moest afdragen. Gelet op de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie (Williams/British Airways, ECLI:EU:C:2011:588) kan dan ook niet worden uitgesloten dat bij de bepaling van het vakantieloon ook rekening moet worden gehouden met de pensioenpremie die de werkgever over de vakantiedagen had moeten afdragen als de werknemer de vakantiedagen tijdens het dienstverband zou hebben opgenomen. Een werknemer mag immers niet in een nadeliger positie raken als de situatie

wordt vergeleken tussen uitbetaling van niet opgenomen vakantiedagen en het daadwerkelijk opnemen daarvan. Ook [verzoeker] gaat hiervan in het verzoekschrift uit.

- Overweging 4.11: in het onderhavige geval kan evenwel niet worden vastgesteld dat [verzoeker] bij de uitbetaling van niet genoten (wettelijke en bovenwettelijke) vakantiedagen zonder dat daarbij het werkgeversdeel van de pensioenpremie is betrokken, in een nadeliger positie is komen te verkeren dan bij het opnemen van die vakantiedagen. [verzoeker] heeft onvoldoende gemotiveerd gesteld dat de uitbetaalde vergoeding voor niet genoten (wettelijke en bovenwettelijke) vakantiedagen gevolgen heeft voor de berekening en opbouw van zijn pensioen. [verzoeker] heeft weliswaar ter zitting desgevraagd gesteld dat alle uitkeringen, waaronder de vergoedingen voor niet genoten bovenwettelijke vakantiedagen, pensioendragend zijn, maar EBN heeft dit uitdrukkelijk betwist. [verzoeker] heeft het ter zake geldende pensioenreglement niet overlegd en heeft evenmin uniforme pensioenoverzichten over de jaren 2011 tot en met 2015 in het geding gebracht waaruit de invloed van de in die jaren uitgekeerde bovenwettelijke vakantiedagen op het pensioengevend jaarinkomen blijkt. [verzoeker] heeft evenmin verzocht in de gelegenheid te worden gesteld zijn standpunt nader te onderbouwen. Aldus kan niet zonder meer worden aangenomen dat pensioenopbouw en daarmee loon of beloning voor arbeid verloren is gegaan door bij de uitbetaling van de niet genoten bovenwettelijke vakantiedagen tijdens het dienstverband en de uitbetaling van de niet genoten (wettelijke en bovenwettelijke) vakantiedagen aan het einde van het dienstverband geen rekening te houden met het werkgeversdeel van de pensioenpremie. Dit leidt ertoe dat de vordering tot betaling van het werkgeversdeel van de pensioenpremie over uitbetaalde vakantiedagen dient te worden afgewezen.

Annotatie: indien de vakantiedagen wel zouden zijn opgenomen, zou pensioenopbouw zijn verstrekt. In de berechte situatie is echter ook pensioenopbouw verstrekt, omdat in plaats van vakantie op te nemen de bedongen arbeid werd verricht. Toewijzing van het gevorderde zou tot dubbele pensioenopbouw leiden. Mogelijk had de rechtbank bij de oordeelsvorming in het achterhoofd dat dan sprake zou zijn van een onaanvaardbaar rechtsgevolg.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:1888&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 25 april 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:1733

Rubriek:

- procesrecht/verjaring
- procesrecht/klachtplicht
- verzekeringsrecht/kosten

Samenvatting: vordering tot herrekening verzekerde pensioenkapitaal uitgaande van de juiste, lagere, kosten toegewezen, geen verjaring en niet te laat geklaagd. Voor beroep op verjaring op de voet van art. 3:310 BW is subjectieve bekendheid met de schade vereist.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:1733&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 7/5 – 13/5

Rechtbank Rotterdam 25 april 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:3402

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA (externe uitvoering)

Samenvatting: uitleg convenant volgens Haviltex-formule; overeenkomst dat externe uitvoering van de pensioenrechten van de ex-partner uit hoofde van de WVPS plaatsvindt bij een verzekeringsmaatschappij houdt tevens de mogelijkheid in dat externe uitvoering plaatsvindt bij een eigen BV van de ex-partner.

Annotatie: opmerking behoeft dat bij externe uitvoering bij een verzekeringsmaatschappij geen de facto conversie inhoudt; bij externe uitvoering bij een Bv van de ex-partner geldt eveneens dat deze geen conversie inhoudt, tenzij anders zou worden overeengekomen. Dat betekent dat bij vóóroverlijden van de ex-partner het bedrag gemoeid met externe uitvoering van het recht op uitbetaling van ouderdomspensioen dient terug te vloeien naar de BV van de vereveningsplichtige.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2018:3402&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 8 mei 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:1987

Rubriek: pensioenovereenkomst/toeslagverlening

Samenvatting: uitleg pensioenovereenkomst; geen recht op toeslagverlening conform de toeslagverlening bij het BPF omdat de werkgever niet onder de werkingssfeer van het BPF viel en daarom niet wegens verleende ontheffing van verplichte deelneming aan de gelijkwaardigheidseis behoefde te voldoen; verkeerde partij gedagvaard; beroep op verjaring behoefde daarom geen beoordeling.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:1987&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba 2 mei 2018, ECLI:NL:OGEEA:2018:259

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting:

- Overweging 4.3 inzake de beoordelingsmaatstaf: uitgangspunt is dat pensioenrechten - waaronder niet zijn begrepen aanspraken krachtens de AOV - in de huwelijksgoederengemeenschap vallen. Voor de verrekening van pensioenrechten zoals hier aan de orde geldt de maatstaf van het arrest van de Hoge Raad van 27 november 1981 (ECLI:NL:HR:1981:AG4271, NJ 1982/503, Boon/Van Loon). De hiervoor bedoelde maatstaf laat de rechter een grote mate van vrijheid bij de beantwoording van de vraag of en in hoeverre verrekening van pensioenrechten in een bepaald geval dient plaats te vinden. De eisen van redelijkheid en billijkheid kunnen, gelet op de omstandigheden van

het geval, meebrengen dat verrekening van pensioenrechten achterwege blijft.

- Overweging 4.4 (toepassing van de beoordelingsmaatstaf): de man heeft bepleit dat verrekening in casu achterwege dient te blijven in verband met zijn bijzondere omstandigheden en verwijst hiervoor naar de uitspraak van de Hoge Raad van 13 juni 2014, die de man als productie 6 heeft overgelegd. Het gerecht onderschrijft dit standpunt niet. Anders dan in de zaak die de Hoge Raad op 13 juni 2014 heeft beslecht, betreft het in casu geen gering pensioentje en heeft de vrouw gelet op haar hoge leeftijd geen enkele verdien capaciteit. Partijen zijn na een huwelijk van 40 jaar en op relatief hoge leeftijd gescheiden. Voorafgaande aan de scheiding leefden zij tezamen van het pensioen en de inkomsten uit verhuur van de man. Om voor de man moverende redenen heeft hij besloten dat hij de laatste jaren van zijn leven niet langer wenst door te brengen met de vrouw en heeft hij de keuze gemaakt om een groot deel van het tot voor kort gezamenlijke inkomen te besteden aan een alpha-hulp, die op zijn verzoek bij hem in is getrokken. Hoewel het gerecht aanneemt dat de man in verband met het glaucoom hulpbehoevend is, is dit een eenzijdig besluit van de man, waarbij hij bovendien er blijk van geeft geen rekening te (willen) houden met de gerechtvaardigde belangen van de vrouw. Ondanks de medische beperking van de man, ziet het gerecht voorshands geen aanleiding om de belangen van de man zwaarder te laten wegen dan die van de vrouw. Niet uit te sluiten is dat de man ook via andere wegen bekwaame hulp kan krijgen voor minder dan Afl. 2.200,00 per maand.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2018:259&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in eerste aanleg van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 3 mei 2018, ECLI:NL:OGEEA:2018:6

Rubriek: fiscaal/verdrag ter voorkoming van dubbele belasting (heffing over AOW bij ingezetene Bonaire)

Samenvatting: belastingheffing over AOW uitgekeerd naar Bonaire komt aan Bonaire toe, tarief op Bonaire is hoger dan in Nederland; geen wettelijke grondslag voor toepassing saldomethode; geen discriminatie ten opzichte van gepensioneerden in Nederland of (bijvoorbeeld) ten opzichte van gepensioneerden uit Duitsland omdat volgens het verdrag met Duitsland de heffing over staatspensioen uitgekeerd vanuit Duitsland aan Duitsland toekomt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2018:6&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 8 mei 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:958

Rubriek:

- bedrijfstakpensioenfondsen/rechtenkorting
- waardeoverdracht

Samenvatting:

- Rechtenkorting (overweging 3.2): aan brief van bedrijfstakpensioenfonds inhoudend dat pensioen na waardeoverdracht vanuit een verzekeraar bij

het bedrijfstakpensioenfonds is gegarandeerd kan niet het vertrouwen worden ontleend dat geen sprake kan zijn rechtenkorting.

- Startbrief (overweging 3.3): omdat het pensioenaanspraken betrof die bij de verzekeraar volledig waren opgebouwd en afgefinancierd vóór de waardeoverdracht naar het bedrijfstakpensioenfonds en bij het bedrijfstakpensioenfonds geen verdere opbouw plaatsvond, ving bij het bedrijfstakpensioenfonds geen pensioenopbouw aan zodat geen startbrief behoefde te worden verstrekt die de mededeling inhoudt dat van rechtenkorting sprake zou kunnen zijn.
- Mededelingsplicht:
 - overweging 3.4: uit art. 21 Pensioenwet vloeide voor het bedrijfstakpensioenfonds niet de plicht voort te wijzen op de kortingsmogelijkheid
 - overwegingen 3.6 tot en met 3.16): omdat het bedrijfstakpensioenfonds de informatieverplichtingen in verband met de waardeoverdracht op zich had genomen, had het bedrijfstakpensioenfonds over de kortingsmogelijkheid moeten informeren; niet kon worden aangenomen dat deze een feit van algemene bekendheid was.
- Verklaring voor recht dat bedrijfstakpensioenfonds een informatieplicht had geschonden en veroordeling tot betaling van schadevergoeding.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2018:958&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 14/5 – 20/5

Rechtbank Noord-Nederland 8 mei 2018, ECLI:NL:RBNNE:2018:1868

Rubriek:

- pensioenovereenkomst/uitleg garantie (samenlooptoeslag) in verband met overgang van ondernemingspensioenfonds naar ABP
- procesrecht/bevoegdheid Kantonrechter

Samenvatting:

Samenlooptoeslag

Uitleg van relevante wetgeving en pensioenreglementen; samenlooptoeslag kon niet als een zelfstandige pensioenaanspraak worden beschouwd jegens het in rechte betrokken ondernemingspensioenfonds.

Bevoegdheid

- Overweging 2.2:
Art. 216 Pensioenwet luidt:
Zaken betreffende vorderingen uit hoofde van een pensioenovereenkomst, een uitvoeringsovereenkomst, een uitvoeringsreglement of een pensioenreglement worden door de kantonrechter behandeld en beslist.
- Overweging 2.3:
Uit de Memorie van Toelichting behorende bij art. 216 Pensioenwet blijkt dat het artikel is bedoeld als een geactualiseerde vervanging van art. 33 Psw en is gebaseerd op de wens van de wetgever om aansluiting te vinden bij in art. 93 Rv geregelde de bevoegdheid van de kantonrechter

bij het behandelen en beslissen van geschillen over een arbeidsovereenkomst. In art. 93 Rv is bepaald dat zaken betreffende een arbeidsovereenkomst, ongeacht het beloop of de waarde van de vordering, door de kantonrechter worden behandeld en beslist. De wetgever heeft gewild dat pensioengeschillen net als geschillen over een arbeidsovereenkomst, op een zo eenvoudig mogelijke wijze en met zo gering mogelijke kosten moeten kunnen worden gevoerd.

- Overweging 2.4:
In deze zaak is het echter de vraag of de zaak een vordering betreft "uit hoofde van een pensioenovereenkomst, een uitvoeringsovereenkomst, een uitvoeringsreglement of een pensioenreglement", zoals bedoeld in art. 216 Pensioenwet. Het geschil tussen partijen heeft betrekking op de vraag of een recht bestaat op de uitkering van een (hierna in r.o. 5.4. nader te duiden) samenlooptoeslag die niet bij PF POSTNL is opgebouwd en die evenmin aan deelnemers van PF POSTNL wordt toegekend in een uitvoeringsreglement of een pensioenreglement van PF POSTNL. De vorderingen zijn erop gebaseerd dat [Gedaagde sub 1] en [Gedaagde sub 2] recht menen hebben op uitkering van een samenlooptoeslag die zij beschouwen als een zelfstandige pensioenaanspraak, die hen door de privatisering van het ABP en/of PTT niet mag worden ontnomen.
- Overweging 2.5:
De kantonrechter acht het verdedigbaar dat de zinsnede "vorderingen uit hoofde van" in art. 216 Pensioenwet zo ruim moet worden uitgelegd dat ook de vorderingen in deze zaken onder de reikwijdte van art. 216 Pensioenwet kunnen vallen, omdat PF POSTNL, zoals hierna zal blijken, heeft in te staan dat het uitvoeringsreglement en/of pensioenreglement borgt dat deelnemers gelijkwaardige pensioenaanspraken opbouwen als bij de rechtsvoorganger van PF POSTNL, het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds. De kantonrechter is daarom van oordeel dat de vorderingen gekwalificeerd kunnen worden als vorderingen zoals bedoeld in art. 216 Pensioenwet.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2018:1868&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 10 april 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:1254

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/informatieverstrekking

Samenvatting: pensioengerechtigde mocht niet vertrouwen op mededelingen op de website van het bedrijfstakpensioenfonds en van een medewerker van het bedrijfstakpensioenfonds dat zijn pensioen zou afwijken van het pensioen waarop hij reglementair recht had.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2018:1254&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 9 mei 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:1365

Rubriek: zorgverzekeringswet

Samenvatting: de rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU bevat geen aanknopingspunten dat bij de berekening van de buitenlandbijdrage voor de

zorgverzekeringswet aanvullende (bedrijfs)pensioenen niet mede in aanmerking zouden mogen worden genomen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2018:1365&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 15 mei 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:2080

Rubriek: pensioenovereenkomst/wijziging/deelnemers

Samenvatting: eenzijdige wijziging van streefregeling in premieovereenkomst bij andere pensioenuitvoerder; beoordeling aan de hand van het Stoof/Mammoet-criterium (dubbele redelijkheidstoets); voorstel redelijk in verband met het vervallen van de mogelijkheid om vanaf 2007 om C-polissen te sluiten en de structureel gedaalde rente en omdat de COR instemde; werknemers dienden het voorstel te accepteren omdat de uitkomsten van de premieovereenkomsten naar redelijke verwachting gelijkwaardig zouden zijn aan de uitkomsten van de pensioenregeling van PME die voor een grote groep andere werknemers van de werkgever gold.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:2080&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Overijssel 17 april 2018, ECLI:NL:RBOVE:2018:1664

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: betalingen uit hoofde van pensioenverrekening gaan in vanaf de ingang van het ouderdomspensioen van de verrekeningsplichtige; veronderstelling van de verrekeningsplichtige dat het pensioenfonds de betalingen zou verrichten onjuist.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOVE:2018:1664&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Holland 18 april 2018, ECLI:NL:RBNHO:2018:3786

Rubriek: fiscaal/omzetting stakingswinst in lijfrente

Samenvatting:

Wettelijke regeling

- Overweging 15: artikel 3.129, lid 1, van de Wet IB 2001 bepaalt – kort gezegd en voor zover hier van belang – dat een ondernemer die zijn onderneming staakt, vanwege de omzetting van de stakingswinst in een lijfrente tot een bepaald bedrag premies voor lijfrenten als bedoeld in artikel 3.124, lid 1, aanhef en letter a, van die wet, in aanmerking kan nemen (uitgaven voor inkomensvoorzieningen).
- Overweging 16: op grond van laatstgenoemde bepaling in verbinding met artikel 1.7, lid 1, aanhef en letter a, van de Wet IB 2001 wordt onder lijfrente verstaan een aanspraak volgens een overeenkomst van levensverzekering op vaste en gelijkmatige periodieke uitkeringen die eindigen uiterlijk bij overlijden, welke aanspraak niet kan worden afgekocht, vervreemd, prijsgegeven, of formeel of feitelijk tot voorwerp van zekerheid kan dienen, anders dan op grond van artikel 3.126, lid 1, aanhef en letter d, onder 2°, van de Wet IB 2001, of ten behoeve van

uitstel van betaling op grond van artikel 25, lid 5, van de Invorderingswet 1990, alsmede de met een zodanige aanspraak verband houdende aanspraak op winstuitkering

Toetsing

- Overweging 19: tussen partijen is niet in geschil dat de betalingen ten belope van € 100.000 door de B.V. aan [B] op 29 juni 2012 zijn verricht uit hoofde van de overeenkomst "Banksparen Ontslagvergoeding Aanvullende Uitkering". Evenmin is tussen hen in geschil dat de aanspraak van eiser uit hoofde van die overeenkomst niet kan worden aangemerkt als een lijfrente in de zin van artikel 1.7, lid 1, aanhef en letter a, van de Wet IB 2001. Gelet hierop is naar het oordeel van de rechtbank niet voldaan aan de vereisten die artikel 3.129 in verband met artikel 3.124 van de Wet IB 2001, stelt aan het in aanmerking nemen van uitgaven voor inkomensvoorzieningen in verband met de omzetting van stakingswinst in een lijfrente. Verweerder heeft het door de B.V. aan [B] betaalde bedrag dan ook terecht niet in afrek toegelaten.
- Overweging 20: hieraan kunnen niet afdoen de stellingen van eiser dat (i) de uitgaven door de B.V. namens hem zijn verricht en – naar de rechtbank begrijpt – op hem hebben gedrukt, (ii) de B.V. geen bestaande lijfrenteverplichting aan [B] heeft overgedragen en (iii) noch eiser, noch de B.V. ooit een voornemen daartoe heeft gehad. Ook indien veronderstellenderwijs wordt uitgegaan van de juistheid van deze stellingen, doen zij niet eraan af dat de vermelde uitgaven niet kunnen worden aangemerkt als premies voor lijfrenten als bedoeld in artikel 1.7, lid 1, aanhef en letter a, van de Wet IB 2001.

Toetsing aan redelijkheid

- Overweging 21: tot slot verwerpt de rechtbank de niet nader onderbouwde stelling van eiser dat verweerder gelet op een 'redelijke belastingheffing' gehouden was hem eerder dan in de bezwaarfase te wijzen op de mogelijkheid om het bedrag van € 100.000 alsnog aan te wenden voor een lijfrente die voldoet aan de wettelijke vereisten. Ook overigens valt niet in te zien waarom verweerder op dit punt gehouden was anders te handelen dan hij heeft gedaan.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2018:3786&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 9 mei 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:2044

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/aansluiting (reisbranche)

Samenvatting:

De te beantwoorden vraag is of Hotel Booker en Bungalow Booker onder de definitie van "online reisagent" van het verplichtstellingsbesluit van Stichting Bedrijfstakpensioenfonds voor de Reisbranche vallen.

Toetsingscriterium

- Overweging 4.1: uitgangspunt bij de beoordeling van de onderhavige vordering is dat een uitleg van het Verplichtstellingsbesluit (en de CAO sociaal fonds) moet worden gegeven waarbij in beginsel de bewoordingen van die bepaling, gelezen in het licht van de gehele tekst van doorslaggevende betekenis zijn. Het komt niet aan op de bedoelingen van de partijen voor zover deze niet uit in het reglement opgenomen bepalingen kenbaar zijn, maar op de betekenis van de

gebruikte bewoordingen waarin het reglement is gesteld. Onder meer kan ook acht geslagen worden op de elders in het reglement gebruikte formuleringen en op de aannemelijkheid van de rechtsgevolgen waartoe de onderscheiden, op zichzelf mogelijke tekstinterpretaties zouden leiden. In Hoge Raad 20 februari 2004 (ECLI:NL:HR:2014:AO1427) is voorts door de Hoge Raad overwogen dat tussen de Haviltexnorm en de cao-norm geen tegenstelling bestaat, maar een vloeiende overgang. Verder oordeelt de Hoge Raad dat de rechtspraak over de uitleg van bepalingen als gemeenschappelijke grondslag heeft dat bij de uitleg van een schriftelijk contract telkens van beslissende betekenis zijn alle omstandigheden van het concrete geval, gewaardeerd naar hetgeen de maatstaven van redelijkheid en billijkheid mee brengen. Dit is recentelijk door de Hoge Raad nog eens herhaald (HR 25 november 2016, JAR 2016/303, ECLI:NL:HR:2016:2687).

Aansluitverplichting ex tunc of ex nunc

- Overweging 4.2: de kantonrechter is allereerst van oordeel dat de door Hotel Booker en Bungalow Booker bepleite toepassing van die uitleg ex tunc niet gevolgd moet worden. Zou een ex tunc-uitleg nog aanvaardbaar kunnen zijn wanneer de bedoeling van partijen bij de oorsprong van het contract de doorslaggevende factor bij de uitlegging zou zijn, ex tunc hoort niet bij de uitleg waarbij die bedoeling geen rol speelt en in de gevallen waarin de uitleg moet plaatsvinden aan de hand van de bewoordingen van een bepaling, van een eventuele uitleg en van teksten die aan de bepaling vooraf zijn gegaan of er door opgevolgd zijn (HR 24 februari 2012, ECLI:NL:HR:2012:BU9889), zoals bij CAO's regelmatig het geval is. Aansluiting met terugwerkende kracht is daarom mogelijk.

Toepassing in te berechten situatie

- Overweging 4.11: gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, is de kantonrechter van oordeel dat de door Hotel Booker en Bungalow Booker aan accommodatieaanbieders te stellen voorwaarden (ter zake van de prijzen) en de vergoeding die Hotel Booker en Bungalow Booker ontvangen van de accommodatieaanbieders samen een zodanig actieve rol impliceren, dat voldaan is aan het begrip bemiddelen. De door de Hoge Raad gebezigde rechtsoverwegingen over de online prikborden (HR 16 oktober 2015, ECLI:NL:HR:2015:3099) kunnen naar het oordeel van de kantonrechter niet benut worden voor de oplossing van het tussen deze partijen in het kader van de uitleg van het begrip 'reisagent' gerezen problemen. De door de Hoge Raad berechte kwestie ging over de uitleg van een bepaling in de titel huur en verhuur van het BW, meer bepaald artikel 7:417 lid 4 BW, waarbij van belang was dat de beheerder van een website een aspirant verhuurder en een aspirant huurder niet van elkaar mocht afschermen en het hen niet onmogelijk mocht maken dat ze rechtstreeks contact hebben. Het is in de onderhavige zaak evident dat consument en aanbieder juist contact willen hebben en Hotel Booker en Bungalow Booker zich niet op het standpunt stellen dat door de website het onmogelijk wordt gemaakt dat consument en aanbieder met elkaar in contact treden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:2044&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 21/5 – 27/5

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 22 mei 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:2225

Rubriek: verzekeringrecht/einde pensioenverzekeringsovereenkomst

Samenvatting: Uitleg van door verzekeraar opgestelde pensioenverzekeringsovereenkomst aan de hand van de betekenis van de tekst naar objectieve maatstaven ("CAO-uitlegmethode"); ondanks keuze voor pensioenuitstel geen verlenging van de pensioenverzekeringsovereenkomst tot de uitgestelde pensioendatum omdat uit "CAO-uitleg" volgde dat de expiratedatum als definitieve einddatum van de verzekering gold.

Zie mijn annotatie in PensioenJurisprudentie bij PJ 2018/113

Klik **hier** voor de annotatie

https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/annotaties/2018/PJ_pubnr_2018_113.pdf

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:2225&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 28/5 – 3/6

Rechtbank Amsterdam 19 januari 2018, ECLI:NL:RBAMS:2018:431

Rubriek: prudent personregel voor ondernemingspensioenfonds

Samenvatting: geen schending prudent personregel door ondernemingspensioenfonds met reservetekort en dekkingstekort indien het beleggingsbeleid desondanks aanstuurt op voorwaardelijke indexering; pensioenfonds heeft beleidsvrijheid en is bevoegd om binnen het wettelijk kader anders te handelen dan wordt geadviseerd en dan andere pensioenfondsen handelen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2018:431&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten 25 april 2018, ECLI:NL:OGEAM:2018:32

Rubriek:

- pensioenovereenkomst/premie
- pensioenovereenkomst/pensioengrondslag

Samenvatting: werkgever dient op grond van CAO een op zichzelf pensioengevende salarisverhoging aan werknemer toe te kennen; omdat geen afdracht van de corresponderende premie aan het pensioenfonds is gevorderd kan het Gerecht dat niet beslissen zodat de pensioenschade op dit punt blijft bestaan.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEAM:2018:32&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 4/6 – 10/6

Rechtbank Den Haag 6 juni 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:6681

Rubriek: overheidsaansprakelijkheid voor met unierecht strijdige rechtspraak

Samenvatting: geen aansprakelijkheid voor de overheid omdat rechtspraak in strijd met het Unierecht zou zijn omdat de norm van Unierecht waarvan schending werd verondersteld niet strekte tot bescherming van particulieren; pensioenfondsenrichtlijn biedt ruimte voor uitleg op nationaal niveau door nationale rechter.

Zie ook mijn annotatie bij CBB 15 november 2016, ECLI:NL:CBB:2016:323, PJ 2017/20 inzake dividendarbitrage

Klik **hier** voor de annotatie

https://www.thijssen-pensioen-informatie.nl/local/userfiles/annotaties/2016/PJ_20173_Dividendarbitrage_door_pensioenfonds_verboden_nevenactiviteit_en_strijdig_met_de_prudent.pdf

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2018:6681&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 11/6 – 17/6

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 24 april 2018, ECLI:NL:OGHACMB:2018:89

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: pensioenverrekening correct uitgevoerd door betaling van het verschil in waarde tussen het aan de verrekeningsplichtige toekomstige ouderdomspensioen en het aan de verrekeningsgerechtigde toekomstige partnerpensioen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGHACMB:2018:89&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 18/6 – 24/6

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 19 juni 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:2680

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/informatieverstrekking

Samenvatting: ABP bevoegd om ondanks onjuiste, althans onduidelijke informatie de pensioenknip toe te passen in het kader van overgang naar een gewijzigde pensioenregeling; aan onjuiste, althans onduidelijke informatie kunnen geen van het pensioenreglement van een pensioenfonds afwijkende pensioenrechten worden ontleend.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:2680&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 29 mei 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:1714

Rubriek:

- gelijke behandeling bijstandsgerechtigden versus AOW-ers
- gelijke behandeling/land van herkomst
- eigendomsontneming (excessive burden)
- eigendomsontneming (afbouw)

Samenvatting:

- Overweging 4.4.1 (gelijke behandeling bijstandsgerechtigden versus AOW-ers): belanghebbende stelt dat zij nadeliger wordt behandeld dan personen die een volledig AOW-pensioen ontvangen en niet zijn aangewezen op een AIO-aanvulling krachtens de Participatiewet. Dit betoog treft geen doel. Zoals de Raad eerder in andere zaken heeft overwogen (uitspraken van 26 september 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:3291, en 27 februari 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:548) kan in het geval van de Participatiewet en de AOW niet worden gesproken van ongelijke behandeling van gelijke gevallen, omdat deze wetten verschillende doelstellingen hebben. Daarbij is van belang dat de Participatiewet een voorziening is en de AOW een volksverzekering. In dit fundamenteel verschillende karakter van beide wetten heeft de wetgever grond gezien het AOW-pensioen buiten de toepassing van de kostendelersnorm te laten en de bijstand op grond van de Participatiewet, waaronder de AIO-aanvulling, niet. Dat, zoals appellante heeft aangevoerd, beide wetten een bestaansminimum garanderen is niet geheel juist nu dit in het kader van de AOW slechts het geval is ten aanzien personen die gedurende het maximaal aantal jaren verzekerd zijn geweest. Dat appellante, gelet op haar leeftijd, behoort tot een groep personen die zich niet door inkomsten uit arbeid aan de toepassing van de kostendelersnorm kan onttrekken, wat voor de wetgever een van de redenen was om van invoering daarvan in de AOW af te zien, doet aan het voorgaande niet af.
- Overweging 4.4.2 (gelijke behandeling/land van herkomst): belanghebbende heeft voorts naar voren gebracht dat de groep personen die is aangewezen op een AIO-aanvulling grotendeels bestaat uit personen met een ander land van herkomst dan Nederland, waardoor de toepassing van de kostendelersnorm op de AIO-aanvulling met name personen met een ander land van herkomst dan Nederland treft. Voor zover belanghebbende daarmee heeft bedoeld te stellen dat met de toepassing van de kostendelersnorm op de AIO-aanvulling een ongerechtvaardigd onderscheid naar land van herkomst wordt gemaakt, wijst de Raad erop dat, zoals eveneens in de hiervoor onder 4.4.1 vermelde uitspraken is overwogen, dit onderscheid het gevolg is van de opbouwsystematiek die de AOW als volksverzekering kent. De vraag of daardoor sprake is van een ongerechtvaardigd onderscheid van herkomst staat in het kader van de Participatiewet niet ter beoordeling.
- Overweging 4.7.4 (eigendomsontneming; excessive burden): of de toepassing van de kostendelersnorm voor belanghebbende, zoals zij heeft betoogd, leidt tot een buitensporig zware last ('excessive burden') moet individueel worden beoordeeld (uitspraken van 1 november 2016, ECLI:NL:CRVB:2016:3872 en ECLI:NL:CRVB:2016:3873). Wat appellante naar voren heeft gebracht over haar financiële situatie is niet toereikend om te oordelen dat in haar geval de toepassing van de kostendelersnorm een buitensporig zware last vormt. Hierbij wordt in aanmerking genomen

dat appellante, anders dan in de situatie die in de zaak Ásmundsson aan de orde was, in lijn met een belangrijke doelstelling van de kostendelersnorm, woonkosten kan delen met haar medebewoners. ... Belanghebbende heeft overigens geen financiële omstandigheden naar voren gebracht die leiden tot het oordeel dat in haar geval de te dragen last buitensporig was. De enkele omstandigheid dat zij door de toepassing van de kostendelersnorm een inkomensverlies van ongeveer 25% had te dragen, is hiertoe niet toereikend.

- Overweging 4.7.5 (eigendomsontneming; afbouw): wat in 4.7.4 is overwogen, wordt niet anders indien de zaak Ásmundsson bij die beoordeling wordt betrokken. De zaak Ásmundsson betrof een situatie waarin een - op zichzelf legitieme - bezuinigingsmaatregel met betrekking tot een invaliditeitsverzekering in feite werd afgewenteld op een relatief kleine groep uit het geheel van ontvangers van een invaliditeitsuitkering - 15% van het totaal aantal ontvangers - tot welke groep betrokkene behoorde. De ontvangers uit deze groep verloren de invaliditeitsuitkering geheel. Voor de betrokkene betekende het verlies van de invaliditeitsuitkering, waarvoor hij vele jaren premie had betaald, dat zijn bruto inkomen met 30% werd verminderd. Het EHRM achtte dit een last die voor de betrokkene onevenredig zwaar was in verhouding tot het doel (bezuiniging) dat de maatregel diende, mede in aanmerking genomen dat vele andere ontvangers van de invaliditeitsuitkering niet of aanzienlijk minder door de maatregel werden getroffen. Daarbij heeft het EHRM overwogen dat het oordeel anders zou luiden als een redelijke en passende afbouw van de uitkering had plaatsgevonden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2018:1714&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 8 mei 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:1784

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/informatieverstrekking

Samenvatting: bedrijfstakpensioenfonds schendt in het kader van beëindiging van het dienstverband met zijn werkgever informatieplicht jegens arbeidsongeschikte deelnemer met premievrije pensioenopbouw wegens arbeidsongeschiktheid dat in geval van vrijwillige voortzetting van aanvullingsregeling 55-min (waarvoor geen premievrijstelling wegens arbeidsongeschiktheid geldt) aanspraken aan die regeling zouden kunnen worden ontleend; veroordeling van het bedrijfstakpensioenfonds om de betreffende aanspraken premievrij toe te kennen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2018:1784&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 25/6 – 1/7

Rechtbank Amsterdam 20 juni 2018, ECLI:NL:RBAMS:2018:4213

Rubriek: pensioen en scheiding/IPR

Samenvatting: op grond van art. 10:51 BW is ten aanzien van de pensioenen van partijen hetzelfde recht van toepassing als het op de verdeling toepasselijke

recht. Dat is Engels recht. De waarde van de pensioenen dient te worden verrekend, waarbij volgens Engels recht ook de vóórhuwelijkse pensioenen bij de waardeverrekening moeten worden betrokken.

Annotatie: bij waardeverrekening volgens het pensioenverrekeningsarrest naar Nederlands recht dienen vóórhuwelijkse pensioenen eveneens te worden betrokken, in die zin wijkt Engels recht niet af van Nederlands recht.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2018:4213&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 19 juni 2018, ECLI:NL:OGHACMB:2018:108

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: geen pensioenverrekening vanwege de geringe inkomsten van de verrekeningsplichtige, de gevorderde leeftijd van de verrekeningsplichtige en het feit dat de gemeenschappelijke woning aan de verrekeningsgerechtigde werd toebedeeld, die deze kan verkopen om van de opbrengst in het levensonderhoud te voorzien.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGHACMB:2018:108&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Nederland 20 juni 2018, ECLI:NL:RBNNE:2018:2301

Rubriek: eigendom

Samenvatting: als gevolg van de invoering van artikel 7a van de Algemene Ouderdomswet (AOW) is de aanvangsleeftijd van het AOW-pensioen van betrokkene verschoven. Ingevolge jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep kan bij deze inmenging in het eigendomsrecht in concrete gevallen sprake zijn van een onevenredig zware last als bedoeld in de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en daarmee van een schending van artikel 1 van het Eerste Protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. De rechtbank kan verweerder volgen in diens standpunt dat in situaties, waarin een betrokkene geen aanspraak kan maken op een uitkering ingevolge de Tijdelijke regeling overbruggingsuitkering AOW (OBR), het zogenaamde pensioengat over het algemeen geen onevenredig zware last zal opleveren. Niet is gebleken dat verweerder heeft onderzocht of de door betrokkene in de bezwaarfase aangevoerde individuele omstandigheden aanleiding geven om af te wijken van het gevoerde beleid. De rechtbank heeft om die reden het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd. De rechtsgevolgen van het vernietigde besluit heeft de rechtbank in stand gelaten. Daartoe is overwogen dat betrokkene voldoende tijd heeft gehad om te anticiperen op de voor hem geldende verhoging van de AOW-leeftijd, dat niet is gebleken dat betrokkene onevenredig zwaar is getroffen door de verschuiving van zijn AOW-leeftijd en dat de met de wetwijziging gekozen leeftijdsgrenzen niet kennelijk onredelijk zijn. Het beroep van betrokkene tegen de afwijzing van zijn aanvraag om een overbruggingsuitkering heeft de rechtbank ongegrond verklaard. Daartoe heeft de rechtbank overwogen dat, voor zover betrokkene heeft beoogd te stellen dat de uitkering die hij ontvangt gelijkgesteld moet worden met een rechtgevende uitkering in de zin van artikel 5 van de OBR, dit betoog reeds faalt omdat het

inkomen van betrokkene te hoog is om in aanmerking te komen voor een overbruggingsregeling.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2018:2301&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 19 april 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:1687

Rubriek: fiscaal/verdragen ter voorkoming van dubbele belasting (Canada)

Samenvatting: het Hof acht aannemelijk dat belanghebbende de in, van de Canadese belastingautoriteiten ontvangen, rensignementen vermelde pensioenbedragen in het jaar 2012 heeft ontvangen. Ingevolge artikel 3.146, lid 1, aanhef en letter a, van de Wet IB 2001 behoren deze pensioenbedragen in het desbetreffende jaar tot het belastbare inkomen uit werk en woning van belanghebbende, aangezien gesteld noch gebleken is dat deze bedragen, die deels betrekking hebben op de periode van december 2006 tot en met december 2011, op een eerder moment dan in het jaar 2012 zijn genoten. Naar het oordeel van het Hof maken deze pensioenuitkeringen voorts deel uit van het premie-inkomen voor de volksverzekeringen onderscheidenlijk het bijdrage-inkomen voor de heffing van de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet. Het belastingverdrag tussen Nederland en Canada verzet zich niet tegen heffing over deze pensioenuitkeringen. Voorts faalt het beroep van belanghebbende op het vertrouwensbeginsel.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:1687&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 26 juni 2018, ECLI:NL:OGHACMB:2018:110

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: uitgestelde pensioenverrekening op basis van werkelijke datum van beëindiging van het huwelijk, die later lag dan de gekozen peildatum voor verdeling; bij pensioeningang moet berekening van het te betalen bedrag worden gemaakt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGHACMB:2018:110&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 8 maart 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:2246

Rubriek:

- pensioen en scheiding/pensioenverrekening
- pensioen en scheiding/DGA

Samenvatting:

- Overweging 5.18: bij de waardering van de onderneming van de vrouw blijft de FOR buiten beschouwing voor het gedeelte waarover later belasting moet worden betaald, *hetzij* bij vrijval, *hetzij* bij de uitbetaling van belaste pensioentermijnen.
- Overweging 5.25: de man heeft als bestuurder en enig aandeelhouder in de BV pensioen in eigen beheer opgebouwd (art. 1 lid 4 aanhef en onder a WVPS). Partijen zijn het erover eens dat thans geen ruimte is voor

afstorting bij een externe pensioenverzekeraar van het kapitaal dat nodig is voor het aan de vrouw toekomende deel van de pensioenaanspraak. De eisen van redelijkheid en billijkheid die de rechtsverhouding tussen ex-echtgenoten beheersen brengen in een geval als dit mee dat de man de vrouw in staat moet stellen te kunnen beoordelen of in de toekomst die ruimte, met inachtneming van hetgeen daarover is geoordeeld in HR 14 april 2017, ECLI:NL:HR:2017:693, wel aanwezig zal zijn. In dat verband dient de man aan de vrouw jaarlijks inzage te geven in de geconsolideerde jaarrekening van de BV.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:2246&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 20 februari 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:1679

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting:

- Overweging 5.7: de tekst van artikel 3.1 van het echtscheidingsconvenant stelt voorop dat de overeengekomen alimentatie slechts in geval van een ingrijpende wijziging van omstandigheden kan worden gewijzigd. Vervolgens wordt hierop een uitzondering gemaakt, maar maakt de tekst niet duidelijk of deze uitzondering wordt gemaakt op de hoofdregel (niet-wijziging) of op de op die hoofdregel gemaakte uitzondering. Voorop staat de regel dat een uitkering tot levensonderhoud veranderlijk is, ongeacht of deze uitkering door de rechter is vastgesteld of door partijen is overeengekomen. Partijen kunnen de mogelijkheid tot verandering in onderling overleg en binnen de grenzen van het bepaalde in artikel 1:159 BW uitsluiten of beperken. Een 'verzwaard' niet-wijzigingsbeding, zoals de vrouw stelt, vindt geen steun in de wet of in enige jurisprudentie. Anders dan de rechtbank is het hof van oordeel dat de uitleg die de man geeft aan de invulling van het niet-wijzigingsbeding het meest aannemelijk is. Dat de inkomsten van de man in relevante mate zijn verminderd door omstandigheden buiten zijn toedoen is derhalve naar het oordeel van het hof juist niet een wijziging die partijen – anders dan de vrouw betoogt – door het niet-wijzigingsbeding hebben willen uitsluiten van de werking van artikel 1:401 lid 1 BW. Het hof acht hierbij van belang dat partijen zijn overeengekomen dat een eventueel vervroegd pensioen van de man niet zou worden aangemerkt als een ingrijpende wijziging; vervroegd met pensioen gaan zou immers een gevolg zijn van een keuze van de man waarmee hij zijn inkomensverlies zelf zou hebben veroorzaakt. Ook in de in het convenant opgenomen regeling bij arbeidsongeschiktheid ziet het hof een aanwijzing voor het standpunt van de man. Het ligt immers voor de hand arbeidsongeschiktheid gedurende het eerste jaar onderhevig te doen zijn aan de zwaardere toets van artikel 1:159 lid 3 BW omdat de man, zoals hij onbestreden heeft gesteld, in die periode zijn volledige loon doorbetaald zou krijgen van zijn toenmalige werkgever. Net zo voor de hand liggend is dat vanaf het tweede ziektejaar, waarin de man nog maar een deel van het laatstverdiende loon zou ontvangen en zijn inkomen – door ziekte en dus buiten zijn toedoen – ingrijpend zou dalen, wijziging op grond van 1:401 lid 1 BW mogelijk is. Tenslotte acht het hof van belang de in artikel 3.2

opgenomen gevolgen van de mogelijkheid dat het niet-wijzigingsbeding zijn kracht verliest. Bij de door de vrouw voorgestane interpretatie kan het niet-wijzigingsbeding zijn kracht niet verliezen en zou artikel 3.2 zonder zin zijn. Feiten en omstandigheden, op grond waarvan uitgegaan van een andere bedoeling van partijen, heeft de vrouw niet gesteld.

- Overweging 5.8: naar het oordeel van het hof is aan de zijde van de man sprake van een vermindering van inkomsten als gevolg van omstandigheden buiten zijn toedoen, zoals bedoeld in artikel 3.1 van het echtscheidingsconvenant en geldt daarvoor het niet-wijzigingsbeding niet.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:1679&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 2/7 – 8/7

Rechtbank Gelderland 28 juni 2018, ECLI:NL:RBGEL:2018:2829

Rubriek: fiscaal/afzien van pensioen (vennootschapsbelasting)

Samenvatting: aanslag vennootschapsbelasting in verband met vrijvallen pensioen in eigen beheer DGA terecht opgelegd.

Annotatie: uit de uitspraak blijkt niet of aan de BV tevens een aanslag loonbelasting is opgelegd en of privé een aanslag revisierente werd opgelegd. Zie mijn boek Pensioen en scheiding, p. 180-181.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2018:2829&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 22 juni 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:5319

Rubriek: pensioenovereenkomst/rechtskeuze

Samenvatting: rechtskeuze voor Duits recht met toepassing van Duits pensioen niet door werkgever bewezen; recht op toepassing Nederlandse pensioenregeling en toewijzing van de op art. 843a Rv. gebaseerde vordering strekkend tot het verkrijgen van informatie over het Nederlandse pensioen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2018:5319&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 26 juni 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:5970

Rubriek: pensioenovereenkomst/pensioengrondslag

Samenvatting: pensioenovereenkomst correct nagekomen gegeven de omstandigheid dat de pensioenopbouw werd voortgezet op basis van het volledige salaris na overgang van een 40-urige werkweek naar een 36-urige werkweek met behoud van salaris; niet gerealiseerde en daarom fictieve verhogingen van het salaris door overgang naar de 36-urige werkweek behoeven niet in aanmerking te worden genomen als onderdeel van de pensioengrondslag.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:5970&showbutton=true&keyword=pensioen>

Hoge Raad 3 juli 2018, ECLI:NL:HR:2018:1054

Rubriek: pensioenovereenkomst/verzwijgen overlijden pensioengerechtigde

Samenvatting: (poging tot) oplichting, art. 326 Sr. Heeft verdachte, door het verhelen van het overlijden van haar moeder, door listige kunstgrepen en samenweefsel van verdichtsels Sociale Verzekeringsbank c.q. Stichting Pensioenfonds Vliegend Personeel KLM bewogen c.q. gepoogd te bewegen tot afgifte van geldbedragen? HR herhaalt relevante overwegingen uit ECLI:NL:HR:2016:2892 m.b.t. deze oplichtingsmiddelen. Het Hof heeft o.m. vastgesteld dat verdachte het overlijden van haar moeder heeft verheeld teneinde te verhinderen dat dit feit ter kennis kwam van (uitkerende) autoriteiten. Daartoe heeft zij het lichaam van haar kort daarvoor overleden moeder meegenomen en in Tsjechië begraven. Daarnaast heeft zij dat overlijden verzwegen voor de huisarts, thuiszorg en gemeentelijk lijkschouwer – waardoor ook anderen geen aangifte van dit overlijden konden doen – en dat overlijden ook niet bij andere relevante derden, waaronder de SVB en de genoemde Stichting, gemeld. Voorts heeft zij bij derden de schijn gewekt dat haar moeder nog leefde door het schrijven van een aan haar dochter gericht maar in feite voor derden bedoeld briefje met de strekking dat zij, verdachte, met haar nog in leven zijnde moeder onderweg was, en door het meenemen van de medische benodigdheden van haar overleden moeder naar Tsjechië. Uit deze omstandigheden blijkt dat verdachte ook bij de SVB en genoemde Stichting m.b.v. meer dan een enkele leugenachtige mededeling en meer dan een enkele misleidende feitelijke handeling de onjuiste voorstelling van zaken in het leven heeft geroepen dat haar moeder nog in leven was. Zonder deze onjuiste voorstelling van zaken zou de SVB de maandelijkse uitkeringen aan de moeder van verdachte niet hebben voortgezet, en door die onjuiste voorstelling van zaken zou genoemde Stichting die uitkering hebben voortgezet indien zij niet gewaarschuwd zou zijn door de politie. Gelet hierop geeft 's Hof's oordeel dat verdachte door een samenweefsel van verdichtsels en door listige kunstgrepen de SVB respectievelijk genoemde Stichting heeft bewogen respectievelijk heeft gepoogd te bewegen tot de afgifte van geldbedragen, niet blijf van een onjuiste rechtsopvatting. Dat oordeel is ook niet onbegrijpelijk. Volgt verwerping.

Cassatie van Gerechtshof Den Haag 28 september 2016, ECLI:NL:GHDHA:2016:2815

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2016:2815&showbutton=true&keyword=pensioen>

PHR 22 mei 2018, ECLI:NL:PHR:2018:473

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2018:473&showbutton=true&keyword=pensioen>

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2018:1054&showbutton=true&keyword=pensioen>

Hoge Raad 6 juli 2018, ECLI:NL:HR:2018:1108

Rubriek: insolventie/werkgever

Samenvatting:

Rechtsvraag ter beoordeling lag voor de vraag of de vordering strekkend tot schadevergoeding in verband met het niet verzekerd zijn van (pre)pensioen bij BPF Koopvaardij van zeevarenden vóórgaat boven het recht van hypotheek van de bank op het schip waarop werd gevaren (zie overwegingen 3.2.1 en 3.2.4) in

de situatie waarin BPF Koopvaardij achteraf had geconstateerd dat geen sprake was van verplichte deelneming en daarom toegekende pensioenaanspraken had laten vervallen, de ingelegde premies had teruggestort en de bank verhaal had gezocht op dat bedrag (overweging 10.7);

Oordeel:

- Overweging 4.1.2: art. 8:211, aanhef en onder b, BW verbindt een voorrecht aan vorderingen ontstaan uit een zee-arbeidsovereenkomst, welk voorrecht op grond van art. 8:204 BW voorrang heeft boven vorderingen die door hypotheek zijn gedekt. Deze bepalingen zijn gelijklopend aan de – in deze zaak toepasselijke – art. 8:204 en 8:211, aanhef en onder b, BWC, met dien verstande dat in laatstgenoemde bepaling het voorrecht is verbonden aan vorderingen ontstaan uit de arbeidsovereenkomsten van de kapitein of de andere leden van de bemanning. De genoemde bepalingen dienen, in overeenstemming met het concordantiebeginsel, naar Nederlands en Curaçaos recht gelijk te worden uitgelegd. Het in deze bepalingen geregelde voorrecht strekt ertoe met het oog op de bescherming van de belangen van de zeevarende diens verhaalsmogelijkheden voor de vorderingen die zijn ontstaan uit de zee-arbeidsovereenkomst zoveel mogelijk te waarborgen (HR 23 januari 2009, ECLI:NL:HR:2009:BG3588, NJ 2009/71).
- Overweging 4.1.3: in cassatie is niet in geschil dat de in geding zijnde arbeidsovereenkomsten dienen te worden aangemerkt als arbeidsovereenkomsten in de zin van art. 8:211, aanhef en onder b, BW. De vorderingen van [verweerders] zijn ontstaan doordat Avra Towage niet heeft voldaan aan haar uit deze arbeidsovereenkomsten voortvloeiende verplichting om zorg te dragen voor een (pre)pensioenvoorziening voor [verweerders] Deze vorderingen staan in een voldoende verband met de arbeidsovereenkomsten om te worden aangemerkt als vorderingen 'ontstaan uit de zee-arbeidsovereenkomsten' zoals bedoeld in art. 8:211, aanhef en onder b, BW. Mede gelet op de hiervoor in 4.1.2 weergegeven strekking van het voorrecht, bieden de wet en de wetgeschiedenis geen steun voor een andere, beperktere, opvatting waarin het met het voorrecht van art. 8:211, aanhef en onder b, BW gediende belang van de zeevarende in een geval als het onderhavige zou moeten wijken voor het met het recht van hypotheek gediende belang van de scheepshypotheekhouder.
- Overweging 4.1.4: de in art. 8:211, aanhef en onder b (slot) BW opgenomen beperking ("met dien verstande dat vorderingen met betrekking tot loon, salaris of beloningen slechts bevoorrecht zijn tot op een bedrag over een tijdvak van twaalf maanden verschuldigd") is op dit geval niet van toepassing. De vorderingen van [verweerders] tot schadevergoeding wegens het niet-nakomen van de verplichting om voor (pre)pensioenopbouw zorg te dragen, zijn vorderingen van een andere aard dan de tot nakoming strekkende loonvorderingen zoals in het slot van art. 8:211, aanhef en onder b, BW bedoeld. Wet noch wetgeschiedenis bevat grond om genoemde beperking op het aan de zeevarende toekomstige voorrecht aldus uit te leggen dat deze beperking zich ook uitstrekt tot schadevergoedingsvorderingen zoals in dit geval aan de orde.

Cassatie van Gerechtshof Den Haag 14 februari 2017, ECLI:NL:GHDHA:2017:241
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2017:241&showbutton=true&keyword=pensioen>

PHR 20 april 2018, ECLI:NL:PHR:2018:741

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2018:741&showbutton=true&keyword=pensioen>

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2018:1108&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 19 juni 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:5636

Rubriek: pensioen en scheiding/IPR

Samenvatting: feitelijk oordeel dat Jordaans soenitisch huwelijksvermogensrecht van toepassing is; geen pensioenverevening op grond van art. 10:51 BW tenzij sprake is van pensioen als bedoeld in art. 1, lid 4 tot en met lid 6 WVPS; pensioen van de Europese Investeringsbank (EIB) is geen pensioen als bedoeld in art. 1, lid 4, onder a WVPS omdat dit pensioen door eigen rechtsregels wordt beheerst; uit de Pensioenwet volgt niet dat de EIB moet worden gelijkgesteld met een werkgever of pensioenuitvoerder als bedoeld in de Pensioenwet.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:5636&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Holland 27 juni 2018, ECLI:NL:RBNHO:2018:5374

Rubriek: verzekeringsrecht/woekerpolis

Samenvatting: geen schending pre contractuele informatieplicht en daarmee geen onrechtmatige daad gepleegd door verzekeraar indien het als uitgangspunt bij de offerte gehanteerde rendement vele malen hoger was dan het werkelijk gerealiseerde rendement en de verzekeraar als toetsnorm voor de kosten de "Toetsnorm met betrekking tot pensioenverzekeringen op basis van beleggingen" hanteert zoals geaccordeerd door de Ombudsman Financiële Dienstverlening in plaats van de "Toetsnorm met betrekking tot levensverzekeringen op basis van beleggingen".

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2018:5374&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 1 juni 2018, ECLI:NL:RBAMS:2018:3798

Rubriek: Wet openbaarheid bestuur

Samenvatting: ter beoordeling lag voor de vraag of DNB als bestuursorgaan in de zin van de Wob geldt.

- Overweging 5.4 in verband met de Pensioenwet, de Wet verplichte beroepspensioenregeling, de Wet op het notarisambt en de Invoerings- en aanpassingswet Pensioenwet: ten aanzien van de Pensioenwet, de Wet verplichte beroepspensioenregeling, de Wet op het notarisambt en de Invoerings- en aanpassingswet Pensioenwet overweegt de rechtbank als volgt. Deze wetten zijn expliciet vermeld in artikel 1, aanhef en onder b, van het BBWW. De verzochte informatie die ziet op de bekostiging van het door DNB te houden toezicht op grond van die wetten, alsmede de interne of externe communicatie daaromtrent, heeft betrekking op werkzaamheden die onlosmakelijk samenhangen met de taken en bevoegdheden van DNB op grond van deze wetten. Voor deze

werkzaamheden is DNB daarom op grond van artikel 1, aanhef en onder b, van het BBWW als bestuursorgaan uitgezonderd van de Wob. De rechtbank ziet niet in waarom het vorenstaande niet zou gelden voor informatie die niet ziet op of afkomstig is van concrete onder toezicht van DNB staande instellingen.

- Overweging 5.5 ten aanzien van de Wet financieel toezicht (Wft): ten aanzien van de Wft overweegt de rechtbank als volgt. De verzochte informatie die ziet op de bekostiging van het door DNB te houden toezicht op grond van de Wft, alsmede de interne of externe communicatie daaromtrent, heeft betrekking op werkzaamheden van DNB die voortvloeien dan wel verband houden met haar taken en bevoegdheden ingevolge de Wft. Dat de bekostiging van het door DNB te houden financieel toezicht op grond van de Wft thans niet meer in de laatstgenoemde wet is geregeld, maar is overgeheveld naar de Wbft, maakt dit niet anders. Immers, de bekostiging van dat toezicht waarmee DNB is belast, blijft ondanks die overheveling verband houden met de taken en bevoegdheden van DNB ingevolge de Wft. Dit temeer omdat één van de redenen voor deze overheveling was het vereenvoudigen en stroomlijnen van de wet- en regelgeving die betrekking heeft op het financieel beheer bij de toezichthouders. Daar komt bij dat nergens uit blijkt dat de wetgever met deze overheveling een wijziging in het toepassingsbereik van artikel 1, aanhef en onder b, van het BBWW heeft beoogd. Voor deze werkzaamheden is DNB daarom op grond van artikel 1, aanhef en onder b, van het BBWW als bestuursorgaan uitgezonderd van de Wob. Ook op dit punt merkt de rechtbank op dat het daarbij niet van belang is dat de verzochte informatie niet ziet op of afkomstig is van concrete onder toezicht van DNB staande instellingen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2018:3798&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 9/7 – 15/7

HR 13 juli 2018, ECLI:NL:HR:2018:1219

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverevening

Samenvatting: arbeidsvoorwaardelijke 401(k) regeling naar het recht van de VS kwalificeert als pensioen in de zin van de WVPS omdat de regeling voldoende overeenkomsten heeft met pensioenregelingen naar Nederlands recht en naar de context van het maatschappelijk leven in de VS dezelfde functie heeft als pensioenregelingen in Nederland; het niet bestemmingsgebonden karakter van een 401(k) regeling en de afkoopbaarheid staan hieraan niet in de weg.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2018:409&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2018:1219&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 25 mei 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:2263

Rubriek: fiscaal/verdrag ter voorkoming van dubbele belasting met Portugal

Samenvatting: belanghebbende is woonachtig in Portugal en geniet in het jaar 2012 een pensioenuitkering van een in Nederland gevestigd pensioenfonds. De vraag is of, gelet op artikel 54 van de Portugese Income Tax (PIT), met betrekking tot de pensioenuitkering van belanghebbende wordt voldaan aan de eis die wordt gesteld in artikel 18, lid 2, letter b, van het Verdrag. Artikel 54, lid 1, van de PIT is in het geval van belanghebbende niet van toepassing, aangezien de pensioenpremies in Nederland niet tot het loon behoorden, dan wel aftrekbaar waren. Belanghebbende komt ook niet in aanmerking voor de vrijstelling krachtens de speciale regeling voor "non-habitual residents" bedoeld in artikel 16 van de PIT, omdat hij een reguliere inwoner is van Portugal. In dit geval wordt voldaan aan de eisen die artikel 18 van het Verdrag stelt om het heffingsrecht over de pensioenuitkeringen toe te wijzen aan Portugal. Volgt gegrondverklaring van het hoger beroep.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2017:1157&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:2263&showbutton=true&keyword=pensioen>

Hoge Raad 13 juli 2018, ECLI:NL:HR:2018:1213

Rubriek: pensioenovereenkomst/streefregeling

Samenvatting: feitelijk oordeel dat pensioenopbouw uit hoofde van een streefregeling vóór 2004 wel, maar daarna niet hoefde te worden gefinancierd tot tijdsevenredig niveau door verhoging van het ter dekking van de pensioenaanspraken verzekerde kapitaal in het kader van uitdiensttreding onvoldoende gemotiveerd; verwijzing naar Gerechtshof 's-Hertogenbosch voor afdoening.

Annotatie: de procedure betrof het regiem van de PSW-2000 en de Regelen verzekeringsovereenkomsten PSW. Principiële aspecten zoals wie normadressaat is voor de affinancieringsplicht en of de affinancieringsplicht ook geldt voor premie gefinancierde backservice opgebouwd vóór 2000 kwamen niet aan de orde.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2018:306&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2018:1213&showbutton=true&keyword=pensioen>

HR 13 juli 2018, ECLI:NL:HR:2018:1180

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverevening c.q. pensioenverrekening

Samenvatting: de afkoopsom van niet tijdens huwelijk opgebouwd pensioen die in een huwelijksgoederengemeenschap viel komt niet voor verdeling in aanmerking omdat deze afkoopsom zoveel mogelijk overeenkomstig (de ratio van) de WVPS moet worden behandeld; omdat niet tijdens huwelijk pensioen niet wordt verevend behoort de afkoopsom tot het privé vermogen van degene die het pensioen verwierf omdat pensioenrechten niet tot een huwelijksgoederengemeenschap behoren.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2018:519&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2018:1180&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 27 juni 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:2984

Rubriek: liquidatie pensioenfonds

Samenvatting: uitleg overeenkomst van collectieve waardeoverdracht in het kader van liquidatie van een pensioenfonds; koopsom voor het verzekeren van toekomstige toeslagverlening en kostenopslag juist bepaald door verzekeraar. Te laat geklaagd over gepretendeerde onjuiste vaststelling korting. Geen sprake van een onaanvaardbaar rechtsgevolg indien de verzekeraar de koopsom voor het verzekeren van bekende rechten van onvindbare deelnemers berekend op basis van 100% uitkeringskans nu dat is overeengekomen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:2984&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 4 juli 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:3064

Rubriek: WWZ/Transitievergoeding voor AOW-gerechtigde

Samenvatting: vervolg op Rechtbank Midden-Nederland 19 juli 2017 en HR 20 april 2018; geen transitievergoeding toegekend aan AOW-gerechtigde; geen noodzaak tot het stellen van (nadere) prejudiciële vragen aan de Hoge Raad of het HvJ EU op grond van het argument dat niet alleen AOW-gerechtigden niet afhankelijk zijn van arbeidsinkomen voor hun primaire levensonderhoud omdat dit bijvoorbeeld ook voor IVA-gerechtigden geldt zodat wel degelijk sprake is van verboden leeftijdsonderscheid, omdat de rechtbank op grond van art. 394 Rv. is gebonden aan het oordeel van de Hoge Raad dat de wettelijke regeling dat aan AOW-gerechtigden geen transitievergoeding toekomt niet in strijd is met het EU-recht.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:3064&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Overijssel 29 mei 2018, ECLI:NL:RBOVE:2018:2406

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverevening

Samenvatting: overweging 6.19; voor zover er pensioenaanspraken zijn die vallen onder de WVPS behoeft in het kader van de verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap niet te worden geoordeeld omdat sprake van een rechtstreeks wettelijk recht op pensioenverevening (1:155 BW).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOVE:2018:2406&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Oost-Brabant 4 juli 2018, ECLI:NL:RBOBR:2018:3279

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting:

- Overweging 4.1 (**rechtsmacht**): Nederlandse rechter komt op grond van art. 2 Rv. rechtsmacht toe ter zake vordering tot pensioenverrekening van Duitse "Rentevericherung" als de potentieel verrekeningsgerechtigde die de vordering instelt in Duitsland woont, maar de potentieel verrekeningsplichtige in Nederland daar pensioenverrekening huwelijksvermogensrecht betreft waarop de Brussel II-bis Verordening, de EEX-verordening, het EEX-Verdrag en het EVEX 2007 niet van toepassing zijn.
- Overweging 4.2 (**toepasselijk recht**): op grond van Chelouse Van Leer (HR 10 december 1976, NJ 1977, 275) is Nederlands recht van toepassing nu partijen niet dezelfde nationaliteit hebben, maar hun eerste domicilie na het aangaan van het huwelijk Nederland was.
- Overweging 4.3 (**criterium voor beoordeling geldvordering in kort geding**): toewijzing van een geldvordering in kort geding is slechts mogelijk indien de vordering voldoende aannemelijk is, een onmiddellijke voorziening is vereist (spoedeisendheid) waarbij mede moet worden gelet op het restituerisico.

Annotatie: een oordeel of de Duitse "Rentevericherung" kwalificeert als te verrekenen pensioen bleef uit. Een deskundige had geconcludeerd dat de Duitse "Rentevericherung" meer op de AOW lijkt dan op aanvullend pensioen, zodat deze niet voor pensioenverrekening in aanmerking zou komen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOBR:2018:3279&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 16/7 – 22/7

Gerechtshof Amsterdam 10 juli 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:2383

Rubriek: werkgeverspensioenpremie

Samenvatting:

- Overweging 3.4 (**CAO-uitleg**): volgens vaste rechtspraak geldt voor de uitleg van een cao de zogenoemde cao-norm. Deze houdt in dat aan een bepaling van een cao een uitleg naar objectieve maatstaven moet worden gegeven, waarbij in beginsel de bewoordingen van die bepaling, gelezen in het licht van de gehele tekst van de cao, van doorslaggevende betekenis zijn, zodat het niet aankomt op de bedoelingen van de partijen die de cao tot stand hebben gebracht, voor zover deze niet uit de daarin opgenomen bepalingen kenbaar zijn, maar op de betekenis die naar objectieve maatstaven volgt uit de bewoordingen waarin de cao is gesteld. Bij deze uitleg kan onder meer acht worden geslagen op de elders in de cao gebruikte formuleringen en op de aannemelijkheid van de rechtsgevolgen waartoe de onderscheiden, op zichzelf mogelijke tekstinterpretaties zouden leiden. Ook de bewoordingen van de eventueel bij de cao behorende schriftelijke toelichting moeten bij de uitleg van de cao worden betrokken. Indien de bedoeling van de partijen bij de cao naar objectieve maatstaven volgt uit de cao-bepalingen en de eventueel daarbij behorende schriftelijke toelichting, en dus voor de

individuele werknemers en werkgevers die niet bij de totstandkoming van de overeenkomst betrokken zijn geweest, kenbaar is, kan ook daaraan bij de uitleg betekenis worden toegekend. (HR 20 februari 2004, ECLI:NL:HR:2004:AO1427, NJ 2005/493 (DSM/Fox), rov. 4.2-4.5.; HR 25 november 2016, ECLI:NL:HR:2016:2687, NJ 2017/114 (FNV/Condor), rov. 3.4 en laatstelijk HR 4 mei 2018, ECLI:NL:HR:2018:678).

- Overweging 3.5 (**weergave geschil**): hetgeen partijen verdeeld houdt is hoe bepaling in artikel IV van bijlage 13 van de cao 2012 moet worden uitgelegd. De bepaling luidt: *"Bij gedwongen beëindiging van het dienstverband zal betreffende vlieger in aanmerking komen voor een uitkering. Deze uitkering bedraagt 24x het laatstgenoten maandsalaris (hieronder wordt verstaan: het bruto maandsalaris vermeerderd met 8% vakantietoeslag, 6/7% levenslooptoeslag*, 1,8% eindejaarsuitkering alsmede 18% pensioenbijdrage werkgever."* Martinair betoogt dat bij de aanspraak van de Vliegers gerekend dient te worden met een werkgeversbijdrage pensioen van 18%, VNV c.s. bepleiten dat gerekend dient te worden met een percentage van 26,5%. Martinair legt aan haar standpunt ten grondslag dat het in genoemd artikel genoemde percentage gefixeerd is op 18. VNV c.s. stellen dat van een dynamisch percentage sprake is, en moet worden uitgegaan van het ten tijde van het ontslag in 2015 geldende percentage werkgeversbijdrage pensioen, welk percentage (onbetwist) 26,5 bedroeg.
- Overweging 3.6 (**grammaticale uitleg geeft niet de doorslag**): een puur grammaticale uitleg geeft niet een eenduidige uitkomst. Op zich zelf is niet uitgesloten, dat met het plaatsen van het woord 'laatstgenoten' voorafgaand aan de haakjes, bedoeld wordt het begrip 'laatstgenoten' van toepassing te laten zijn op al hetgeen tussen haakjes staat. Daar staat tegenover dat indien zulks bedoeld zou zijn, het noemen van de specifieke percentages op zich zelf niet nodig zou zijn geweest. VNV c.s. voeren aan dat de betreffende specifieke percentages genoemd zijn om duidelijk te maken wat op dat moment de actuele percentages waren. Wanneer dat echter bedoeld zou zijn, had voor de hand gelegen dat dat op enigerlei wijze in de tekst kenbaar zou zijn gemaakt, bijvoorbeeld door te vermelden dat die percentages de op dat moment actuele percentages betreffen, hetgeen eenvoudig had kunnen gebeuren door het opnemen van het woord 'thans'.
- Overweging 3.7 (**systematische uitleg**): allereerst dient daarom gekeken te worden naar de bewoordingen van de betreffende bepalingen, gelezen in het licht van de gehele tekst van de cao. In de cao wordt meermalen het begrip 'salaris', 'maandsalaris', 'geldende maandsalaris' en ook 'het feitelijk verdiende vaste bruto jaarsalaris' gebruikt. Nergens waar in de cao een van deze begrippen wordt gebruikt (bijvoorbeeld bij de berekening van de overlijdensuitkering of bij die van de oudejaarsuitkering), maakt daarvan deel uit het werkgeversdeel van de pensioenpremie. Het is in algemene zin ook ongebruikelijk dat het door de werkgever betaalde deel van de pensioenpremie van een door de werkgever te betalen ontslagvergoeding deel uitmaakt. Het ligt daarom niet voor de hand er van uit te gaan dat tot het begrip 'maandsalaris' in genoemd artikel IV, wél behoort het werkgeversdeel van de pensioenpremie. Daarvan uitgaand betekent dat hetgeen in genoemd artikel tussen haakjes staat, een uitbreiding vormt van de voor

de haakjes geplaatste woorden 'laatstgenoten maandsalaris' (en niet zoals de kantonrechter overweegt een verduidelijking).

- Overweging 3.12 (**toetsing naar de aannemelijkheid van het rechtsgevolg van de door partijen voorgestane, verschillende, uitleg**): het hof is op grond van het bovenstaande van oordeel dat zowel de elders in de cao gebruikte formuleringen als ook de aannemelijkheid van de rechtsgevolgen waartoe de onderscheiden, op zichzelf mogelijke tekstinterpretaties zouden leiden, wijzen op de door Martinair voorgestane uitleg van artikel IV van bijlage 13 van de cao. Bij gebreke van andere aanwijzingen ten gunste van de door VNV c.s. bepleite uitleg komt het hof tot de conclusie dat Martinair gehouden is om bij de berekening en betaling van de overtolligheidsuitkering als bedoeld in bijlage 13 van de cao, rekening te houden met een werkgeversbijdrage pensioen van 18%.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2018:2383&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 17 juli 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:2539

Rubriek: WWZ/transitievergoeding

Samenvatting: de in de cao opgenomen suppletierегeling en premievrije opbouw van het pensioen bij arbeidsongeschiktheid vormen een gelijkwaardige voorziening in de zin van artikel 7:673b lid 1 BW. Dat deze regelingen al vóór de inwerkingtreding van de Wwz in de cao waren opgenomen, staat daar niet aan in de weg. De cao-regelingen zijn door cao-partijen uitdrukkelijk als een zodanige voorziening aangemerkt. Uit de tekst van artikel 7:673b lid 1 BW en de wetsgeschiedenis valt niet af te leiden dat bij de beoordeling van de gelijkwaardigheid van een cao-regeling als de onderhavige bepalend is hoe de financiële waarde van die regeling in een concreet geval uitvalt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2018:2539&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 12 juli 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:2901

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: geen verdeling Turkse "pensioen"uitkering omdat het bestaan daarvan werd betwist; in het licht van de gemotiveerde betwisting van de vrouw, heeft de man zijn vordering tot verdeling van het "pensioenrecht" van de vrouw in Turkije van € 10.400,-- onvoldoende (nader) geconcretiseerd en onderbouwd. De vordering zal daarom worden afgewezen. Het verzoek van de man om de vrouw ex art. 22 Rv te bevelen stukken in het geding te brengen aangaande het pensioen behoeft om die reden geen bespreking meer.

Annotatie: aangezien het huwelijk in 2017 eindigde, zou sprake zijn van een buitenlands "pensioen" indien het betreffende recht zou bestaan en zou de WVPS van toepassing zijn. De man had verevening van het betreffende recht moeten vorderen gezien zijn stelling dat sprake was van een "pensioen". De bewijslastverdeling komt vreemd voor: weliswaar kan de vrouw bezwaarlijk bewijzen dat zijn geen recht had op het "pensioen", maar de man kan het bestaan ervan ook niet bewijzen als de vrouw geen inzage in bescheiden hoeft te geven. Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:2901&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Den Haag 7 juni 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:7073

Rubriek: pensioen en scheiding/DGA (externe uitvoering)

Samenvatting: de rechtbank stelt voorop dat de eisen van redelijkheid en billijkheid die de rechtsverhouding tussen ex-echtgenoten beheersen in het algemeen zullen meebrengen dat de tot verevening verplichte echtgenoot die als directeur en enig aandeelhouder de rechtspersoon beheerst waarin de te verevenen pensioenaanspraak is ondergebracht, dient zorg te dragen voor afstorting bij een externe pensioenverzekeraar van het kapitaal dat nodig is voor het aan de andere echtgenoot toekomende deel van de pensioenaanspraak. De beantwoording van de vraag of op de verplichting tot afstorting in een concreet geval aanspraak kan worden gemaakt, moet geschieden met inachtneming van alle omstandigheden van het geval. Daarbij zal de omstandigheid dat onvoldoende liquide middelen aanwezig zijn om de afstorting te effectueren slechts dan tot ontkennende beantwoording van die vraag kunnen leiden indien de vereveningsplichtige stelt en bij betwisting aannemelijk maakt dat de benodigde liquide middelen ook niet kunnen worden vrijgemaakt of van elders verkregen zonder de continuïteit van de bedrijfsvoering van de rechtspersoon en de onderneming waaraan deze is verbonden in gevaar te brengen (vgl. HR 9 februari 2007, NJ, 2007, 306, ECLI:NL:HR:2007:AZ2658). De rechtbank stelt vast dat de vrouw de stellingen van de man dat er op dit moment sprake is van onderdekking in de vennootschap en dat er onvoldoende middelen zijn om enige afstorting te kunnen doen niet dan wel onvoldoende heeft weersproken. Onder deze omstandigheden gaat de rechtbank er vanuit dat de man noch in privé, noch zakelijk over voldoende liquide middelen beschikt of thans kan beschikken om de onderdekking aan te zuiveren en/of het aandeel van de vrouw in de tijdens huwelijk opgebouwde pensioenaanspraken af te storten. Dit verzoek van de vrouw zal dan ook worden afgewezen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2018:7073&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 3 mei 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:1970

Rubriek: fiscaal/onzuiver pensioen

Samenvatting: pensioenuitkeringen internationale organisatie – IB/PVV 2010 Belanghebbende ontvangt sinds augustus 1999 pensioenuitkeringen van een internationale organisatie uit een 'onzuivere pensioenregeling'. De afschaffing van artikel 38 Wet LB per 1 januari 2010 acht het Hof niet in strijd met artikel 1 EP bij het EVRM. Op grond van hoofdstuk 2, artikel I, onderdeel O, eerste lid aanhef en onderdeel b, van de Invoeringswet Wet inkomstenbelasting 2001 geldt dat voor het bepalen van inkomen uit deze pensioenregeling de regels van toepassing blijven zoals die golden op 31 december 2000 op grond van de Wet IB 1964. Gelet op de wetsgeschiedenis van artikel 25, lid 1, letter g van de Wet IB 1964 (de saldomethode) is het Hof van oordeel dat de verrekening van de pensioenpremies dient aan te vangen vanaf de pensioeningangsdatum en dat de door belanghebbende betaalde pensioenpremies in het jaar 2010 ruimschoots zijn verrekend. Het gelijk is aan de Inspecteur.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:1970&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba 4 juli 2018, ECLI:NL:OGEEA:2018:428

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting:

Overweging 2.8: [Gedaagde] heeft een pensioenoverzicht per 2015 overgelegd en geen contante waarde berekening. Daaruit blijkt niet wat het aandeel van [eiser] is. Het gerecht zal het pensioen verdelen in die zin dat het aan [gedaagde] wordt toebedeeld onder de verplichting om het tot einde huwelijk opgebouwde deel met [eiser] te verrekenen zodra [gedaagde] pensioengerechtigd is. Tegen die tijd kan het pensioenfonds alsnog uitrekenen welk deel van de pensioenuitkering aan [eiser] toekomt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2018:428&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 23/7 – 29/7

Rechtbank Den Haag 25 april 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:8433

Rubriek:

- pensioen en scheiding/pensioenverevening
- pensioen en scheiding/IPR

Samenvatting:

- Overwegingen 4.3 en 4.4 (**rechtsmacht en relatieve bevoegdheid**): er is geen verdrag dat of verordening die de rechtsmacht in deze kwestie regelt. Daarom dient aan de hand van de bepalingen van afdeling 1 van titel 1 (de artikelen 1 tot en met 14) van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) te worden beoordeeld of de Nederlandse rechter rechtsmacht toekomt. Partijen zijn overeengekomen dat de rechtbank Den Haag bevoegd is om van het onderhavige geschil kennis te nemen. Derhalve komt deze rechtbank op grond van het bepaalde in artikel 8 Rv rechtsmacht toe en is zij op grond van het bepaalde in artikel 108 Rv relatief bevoegdheid om van de zaak kennis te nemen.
- Overwegingen 4.5 en 4.6 (**toepasselijk recht**): vaststaat dat het huwelijksvermogensregime van partijen werd beheerst door het Nederlandse recht. Voorts staat vast dat [gedaagde] gedurende het huwelijk pensioenrechten heeft opgebouwd bij Eurocontrol. Omdat de pensioenafdeling van Eurocontrol haar hoofdzetel in Brussel heeft, betreft het hier pensioenrechten ingevolge een buitenlandse pensioenregeling als bedoeld in artikel 1 lid 8 WVP. Het huwelijk van partijen is op 16 juni 1999 ontbonden. Gelet op voorgaande feiten wordt de vraag of en zo ja, in hoeverre [eiseres] recht heeft op een gedeelte van de door [gedaagde] opgebouwde pensioenrechten, beheerst door het Nederlandse recht, omdat Nederlands recht van toepassing was op het huwelijksvermogensregime van partijen, met dien verstande dat de verevening van de bestaande buitenlandse pensioenaanspraken plaats vindt overeenkomstig het bepaalde in artikel 1 lid 8 WVP.

- Overweging 4.8v. (**ontbinding van de schikkingsovereenkomst**): de rechtbank stelt voorop dat de ontbinding van een overeenkomst wordt beheerst door artikel 6:265 e.v. BW. Voor ontbinding is vereist dat sprake is van een tekortkoming in de nakoming van de overeenkomst. Bovendien moet sprake zijn van verzuim. De rechtbank constateert dat de schikkingsovereenkomst moest worden ontbonden omdat een berekening van het aan de ex-partner toekomende deel van het pensioen als overeengekomen niet werd verkregen en niet kon worden verkregen. Doordat dit vast stond was sprake van het voor ontbinding vereiste verzuim.
- Overwegingen 4.12v. (**vaststelling hoogte pensioenaandeel**): partijen hebben in het aanvullend alimentatieconvenant afgesproken dat [eiseres] per 1 december 2007, na het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd van [gedaagde], recht heeft op het aan haar toekomende deel van het pensioen. Gesteld noch gebleken is dat partijen toepasselijkheid van de WVP nadien hebben uitgesloten zodat [eiseres] op grond van het bepaalde in artikel 2 lid 1 WVP in beginsel recht heeft op verevening van het door [gedaagde] tijdens het huwelijk opgebouwde pensioen, met dien verstande dat het recht van [eiseres] op uitbetaling hiervan slechts bestaat jegens [gedaagde] nu sprake is van een buitenlands pensioen (artikel 1 lid 8 WVP). Op grond van het bepaalde in artikel 3 lid 1 WVP bedraagt het aan de andere echtgenoot uit te betalen deel de helft van het pensioen dat zou moeten worden uitbetaald indien:
 - a. de tot verevening verplichte echtgenoot uitsluitend gedurende de deelnemingsjaren tussen de huwelijkssluiting en het tijdstip van scheiding zou hebben deelgenomen;
 - b. hij op het tijdstip van scheiding de deelname beëindigd zou hebben; en
 - c. hij tijdens de periode dat hij recht op pensioen heeft gehuwd of geregistreerd zou zijn.

Blijkens de brief d.d. 26 augustus 2016 van de afdeling Pay, Pensions and Treasury van Eurocontrol bedraagt het tijdens het huwelijk van partijen opgebouwde pensioen € 1.477,87. De aanspraak van [eiseres] bedraagt de helft van dit bedrag, te weten afgerond € 739,--. Partijen hebben in de schikkingsovereenkomst vastgesteld dat het aandeel van [eiseres] in het ouderdomspensioen van [gedaagde] met ingang van 1 juli 2011 een bedrag van € 739,-- bruto per maand bedraagt, jaarlijks per 1 juli te indexeren met de door het CBS gepubliceerde indexering. Dit bedrag en de te hanteren indexering is nadat de zaak opnieuw is opgebracht niet meer door partijen bestreden zodat de rechtbank uitgaat van de juistheid daarvan.
- Overwegingen 4.16v. (**rechtsverwerking**): [gedaagde] vordert een verklaring voor recht dat [eiseres] haar recht op pensioen heeft verwerkt. Het e-mailbericht van 17 mei 2011 van [eiseres] aan hem (onder 2.7.) gevolgd door een periode van vier jaar waarin [eiseres] geen aanspraak maakt op betaling van haar pensioendeel, zijn volgens [gedaagde] bijzondere omstandigheden op grond waarvan bij hem het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat [eiseres] haar aanspraak niet meer geldend zou maken. Daar komt bij dat hij onredelijk wordt benadeeld indien [eiseres] haar aanspraak alsnog geldend maakt: het door hem ontvangen pensioen is reeds geconsumeerd en hij heeft zijn

leven ingericht op de besteding van het volledige pensioen, aldus [gedaagde]. [eiseres] betwist dat zij haar recht op betaling van haar pensioendeel heeft verwerkt. Haar e-mailbericht van 17 mei 2011 aan [gedaagde] zag alleen op het einde van de alimentatieverplichting van [gedaagde] per 1 juli 2011. Verder heeft zij geen enkele handeling verricht waardoor zij haar recht op pensioenverevening zou hebben prijsgegeven. De rechtbank stelt voorop dat het recht van [eiseres] op pensioenverevening voortvloeit uit de WVP. Toepasselijkheid van de WVP kan ingevolge het bepaalde in artikel 2 lid 1 WVP slechts worden uitgesloten bij huwelijkse voorwaarden of bij een bij geschrift gesloten overeenkomst met het oog op de scheiding. Gesteld noch gebleken is dat partijen toepasselijkheid van de WVP hebben uitgesloten. Partijen hebben in het aanvullend alimentatieconvenant (zie onder 2.3.) opgenomen dat [eiseres] per 1 december 2007, na het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd van [gedaagde], recht heeft op het aan haar toekomende deel van het pensioen. Tot 1 juli 2011 heeft [gedaagde] het pensioenaandeel van [eiseres] aan haar voldaan welk bedrag hij heeft aangevuld met partneralimentatie tot een bedrag van € 1.300,- per maand. Toen de alimentatieverplichting van [gedaagde] jegens [eiseres] per 1 juli 2011 ophield te bestaan, is [gedaagde] ook gestopt met de maandelijkse betaling van het pensioenaandeel aan [eiseres]. Gesteld noch gebleken is dat hieraan schriftelijke overeenstemming tussen partijen ten grondslag heeft gelegen. Onder deze omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat het beroep van [gedaagde] op rechtsverwerking niet opgaat, nu het in wezen niet meer inhoudt dan een beroep op enkel tijdsverloop.

- Overwegingen 4.20v. (**matiging**): [gedaagde] heeft geen gronden aangevoerd die nopen tot matiging van de pensioenaanspraak van [eiseres] tot nihil dan wel tot een bedrag dat de rechtbank juist acht. Voor zover [gedaagde] heeft bedoeld te stellen dat het aan [eiseres] te betalen bedrag dient te worden gematigd omdat hij hierover in Engeland belasting verschuldigd is zonder dat de betalingen aan [eiseres] voor hem fiscaal aftrekbaar zijn, gaat de rechtbank hieraan voorbij. De rechtbank stelt in dit verband voorop dat partijen ten tijde van het huwelijk woonachtig waren in Nederland. In Nederland mogen pensioenbetalingen aan een ex-echtgenoot in mindering worden gebracht op het belastbaar jaarinkomen. [gedaagde] is na de scheiding naar het Verenigd Koninkrijk geëmigreerd waar pensioenbetalingen niet fiscaal aftrekbaar zijn. De rechtbank is van oordeel dat de financiële gevolgen van de keuze van [gedaagde] om in een land te gaan wonen met een voor hem minder gunstig fiscaal stelsel niet op [eiseres] mogen worden afgewenteld.
- Overwegingen 4.22v. (**limitering; onaanvaardbaarheid van pensioenverevening**): [gedaagde] heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat het achterstallige pensioenbedrag op grond van de redelijkheid en billijkheid dient te worden gelimiteerd. Hij heeft hiertoe aangevoerd dat hij het ontvangen pensioen reeds heeft geconsumeerd en dat zijn leven is ingericht op besteding van het volledige pensioen. De rechtbank stelt voorop dat de redelijkheid en billijkheid iedere regel kunnen beperken. Zij beperken een regel echter slechts voor zover de toepassing daarvan in het concrete geval naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. De beperkende

werking van de redelijkheid en billijkheid kan in een dergelijk geval leiden tot de gehele of gedeeltelijke beperking van (de uitoefening van) een vordering. De rechtbank is van oordeel dat de door [gedaagde] gestelde omstandigheden op zichzelf niet maken dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn dat [eiseres] aanspraak maakt op de volledige achterstand in pensioenbetalingen. Gesteld noch gebleken is dat [gedaagde] door betaling van de volledige achterstand in pensioenbetalingen aan [eiseres] in een financiële noodsituatie zou komen te verkeren. Derhalve gaat de rechtbank ook aan dit verweer van [gedaagde] voorbij.

- Overweging 4.25 (**verrekening**): tot slot heeft [gedaagde] een beroep gedaan op verrekening. De rechtbank komt tot het oordeel dat ook dit beroep van [gedaagde] niet slaagt. Niet is vast komen te staan dat er sprake is van bedragen die [eiseres] aan [gedaagde] dient te voldoen. De rechtbank overweegt hiertoe dat de stelling van [gedaagde] dat [eiseres] haar AOW-uitkering met hem dient te verevenen geen steun vindt in de wet. Daarnaast heeft [gedaagde] zijn stelling dat [eiseres] pensioen ontvangt dat dient te worden verevend onvoldoende onderbouwd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2018:8433&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 17 juli 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:6545

Rubriek: pensioenovereenkomst/eenzijdige wijziging (deelnemers)

Samenvatting: pensioenrecht (overdracht verplichtingen verzekeraar aan andere verzekeraar). Naar het oordeel van het hof kan de toets die DNB op grond van artikel 3:112 e.v. van de Wft dient toe te passen, er niet toe leiden dat individuele werknemers zich er jegens hun werkgever niet meer op kunnen beroepen dat hun pensioenaanspraak niet zonder hun instemming en zonder toetsing aan artikel 19 PW mocht worden gewijzigd. De wijziging van de pensioenovereenkomst als gevolg van de instemming van DNB zou een onaanvaardbare doorkruising betekenen van de beschermingsgedachte die is opgenomen in artikel 19 PW. Een werkgever kan op grond van die bepaling immers alleen dan een pensioenovereenkomst wijzigen indien hij een zodanig zwaarwegend belang heeft bij wijziging van de overeenkomst dat het belang van de werknemer daarvoor naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid moet wijken. Daarvan is in het onderhavige geval geen sprake.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:6545&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 8 mei 2018, ECLI:NL:RBZWB:2018:2796

Rubriek: fiscaal/verdrag ter voorkoming van dubbele belasting/conserverende aanslag (lijfrente)

Samenvatting: aan belanghebbende is ter zake van zijn emigratie naar de Filippijnen een conserverende aanslag opgelegd m.b.t. lijfrente- en pensioenaanspraken. Het bij conserverende aanslag in de heffing betrekken van lijfrenteaanspraken naar de waarde daarvan in het economische verkeer is niet in strijd met de goede verdragstrouw, nu in het Verdrag Nederland-Filippijnen

geen (rest)bepalingen zijn opgenomen met betrekking tot de afkoop van lijfrente. Gelet op de arresten van de Hoge Raad (BNB 2009/266 en BNB 2017/186) en het bepaalde in artikel 18 van het Verdrag mag de conserverende aanslag in verband met pensioenaanspraken enkel worden opgelegd met betrekking tot de pensioenpremies die zijn ingelegd na 15 juli 2009 tot het tijdstip van emigratie en die niet tot het loon zijn gerekend. De rechtbank wijst de zaak terug naar de inspecteur om het conserverende inkomen met betrekking tot de pensioenaanspraken opnieuw vast te stellen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2018:2796&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Den Haag 22 juni 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:8197

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverevening

Samenvatting: de man is van mening dat verevening van het staande het huwelijk opgebouwde pensioen bij helfte (artikel 1:155 BW) onredelijk is in het onderhavige geval, gelet op het grievende gedrag van de vrouw. Daarnaast heeft de vrouw te kennen gegeven dat zij al ruim tien jaar met de gedachte speelde om bij de man weg te gaan en heeft in deze periode een aanzienlijke pensioenopbouw plaatsgevonden. De man acht een verdeling van 70/30 reëel redelijk en verzoekt op voet van artikel 827 eerste lid sub f te bepalen dat pensioenverevening op die voet plaatsvindt.

De vrouw wenst geen afwijking van de regeling van verevening van pensioenrechten als door de wet voorgeschreven. Daar is volgens haar geen grondslag voor.

De rechtbank stelt voorop dat de vrouw op grond van artikel 2 Wet verevening pensioenrechten bij echtscheiding recht op pensioenverevening. Nu partijen dit recht niet hebben uitgesloten en de vrouw niet wenst af te wijken van de wettelijke regeling, bestaat er geen wettelijke grond om van de wettelijke verevening af te wijken. Het verzoek van de man wordt daarom afgewezen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2018:8197&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 30/7 – 5/8

Rechtbank Gelderland 26 juli 2018, ECLI:NL:RBGEL:2018:3315

Rubriek: pensioenovereenkomst/vaststellingsovereenkomst einde ambtelijke aanstelling

Samenvatting: geen recht op schadevergoeding doordat de gemeente waarbij verzoeker als ambtenaar was aangesteld in het kader van het sluiten van een vaststellingsovereenkomst strekkend tot beëindiging van de aanstelling (onder voorbehoud omtrent de juistheid) onjuiste informatie verstrekt omtrent de hoogte van het netto keuze pensioen bij ABP, op grond waarvan verzoeker zijn woning in Duitsland verkoopt in de onjuiste veronderstelling dat hij de lasten niet meer zal kunnen dragen; verzoeker had zelf informatie kunnen inwinnen bij ABP en de beslissing om te verhuizen was persoonlijk van aard.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2018:3315&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 24 juli 2018, ECLI:NL:OGHACMB:2018:132

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: betwiste uitlating "I don't deserve a penny of your pension, you have worked for it" onvoldoende voor het aannemen van afstand van het recht op pensioenverrekening; geen rechtsverwerking doordat pensioenverrekening pas 6 jaar na ingang van het ouderdomspensioen van de verrekeningsplichtige werd gevorderd (als uitgangspunt heeft te gelden dat van rechtsverwerking slechts sprake is wanneer de gerechtigde zich heeft gedragen op een wijze die naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid met het vervolgens geldend maken van het betrokken recht onverenigbaar is (HR 7 juni 1991, LJN:ZC0271). Enkel tijdsverloop of enkel stilzitten is daartoe onvoldoende. Vereist is de aanwezigheid van bijzondere omstandigheden als gevolg waarvan hetzij bij de schuldenaar het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat de schuldeiser zijn aanspraak niet (meer) geldend zal maken, hetzij de positie van de schuldenaar onredelijk zou worden benadeeld of verzwaaard in geval de schuldeiser zijn aanspraak alsnog geldend zou maken (HR 29 september 1995, NJ 1996/89). Pensioenverrekening leidt niet tot een onaanvaardbaar rechtsgevolg, ook niet gegeven het achteruitgaan van de gezondheid van de verrekeningsplichtige. Aanhouding van een oordeel over verjaring ter zake verrekening van pensioentermijnen uitgekeerd langer dan 5 jaar voor het instellen van de verrekeningsvordering.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGHACMB:2018:132&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 26 juni 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:2123

Rubriek: gelijke behandeling/onderscheid naar leeftijd

Samenvatting: ABP maakte leeftijdsonderscheid door de pensioenopbouw voor gewezen werknemers geboren vóór 1950 met een ontslaguitkering te laten doorlopen zolang de ontslaguitkering voortduurde maar uiterlijk tot leeftijd 62 (de vroegst mogelijke ingangsdatum van de Flexibele Pensioen Uitkering), terwijl de pensioenopbouw van gewezen werknemers geboren vanaf 1950 met een ontslaguitkering beperkt werd voortgezet op basis van voorwaardelijke pensioenopbouw onder vigeur van het Sociaal Akkoord 2004; geen sprake van verboden leeftijdsonderscheid (ondanks andersluidend oordeel van het College voor de Rechten van de Mens) omdat het doel op grond waarvan het onderscheid noodzakelijk werd bevonden (instandhouding van een evenwichtige betaalbare pensioenregeling) legitiem was en bovendien passend en noodzakelijk was omdat het aansloot bij de in de markt gebruikelijke overgangsregelingen voor deelnemers aan pensioenregelingen geboren vanaf 1950 getroffen op basis van het Sociaal Akkoord 2004.

Annotatie: deze uitspraak leert dat indien het College voor de Rechten voor de Mens oordeelt dat sprake is van verboden onderscheid, dat door de burgerlijke rechter getoetst anders kan uitvallen omdat de burgerlijke rechter niet uitsluitend aan gelijke behandelingsaspecten toetst, maar toets aan de hand van alle feitelijke omstandigheden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2018:2123&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 6/8 – 12/8

Rechtbank Overijssel 17 juli 2018, ECLI:NL:RBOVE:2018:2881

Rubriek: pensioenovereenkomst/afstand

Samenvatting: geen recht op pensioenschadevergoeding na einde dienstverband indien afstandsverklaring is getekend, óók niet wanneer de werknemer op de afstandsverklaring aantekent vanaf een later tijdstip wel te willen deelnemen aan de pensioenregeling omdat het alsnog opnemen van de werknemer als deelnemer in de pensioenregeling na het tekenen van een afstandsverklaring slechts mogelijk is met instemming van de werkgever.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOVE:2018:2881&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Den Haag 31 januari 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:9033

Rubriek: advisering/advocaat

Samenvatting: verplichting tot betaling van schadevergoeding door advocaat omdat deze (onder meer) ten onrechte uitging van verevening van vóórhuwelijks ouderdomspensioen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2018:9033&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 7 augustus 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:7137

Rubriek: pensioenovereenkomst/werkgeverspensioenpremie

Samenvatting:

- Overweging 5.14 (***vergoeding niet genoten vakantiedagen niet verhoogd met werkgeverspensioenpremie***): het hof is van oordeel dat, anders dan de kantonrechter heeft overwogen, bedoeld werkgeversdeel niet tot het vakantieloon moet worden gerekend. [geïntimeerde] had gedurende het bestaan van zijn arbeidsovereenkomst recht op opbouw van zijn pensioen. Dit pensioen was ondergebracht bij het bedrijfspensioenfonds en op grond van de pensioentoezegging heeft hij aanspraak op uitbetaling van een pensioen op de pensioendatum waarbij de hoogte wordt bepaald door zijn middelloon en door de duur van zijn dienstverband. Of de pensioenpremie daadwerkelijk volledig is voldaan is, naar ter zitting van het hof ook is erkend, niet bepalend voor de hoogte van de pensioenaanspraak. In de beëindigingsovereenkomst is in artikel 10 opgenomen dat de pensioenpremieverplichtingen tot de einddatum van de arbeidsovereenkomst ook zijn afgefinancierd; dat daaraan is voldaan staat ook niet verder ter discussie in deze procedure.
- Overwegingen 5.15 en 5.16 (***niet opnemen vakantiedagen leidt niet tot pensioenschade***): gedurende het bestaan van de

arbeidsovereenkomst heeft [geïntimeerde] nooit aanspraak kunnen maken op uitbetaling van het werkgeversdeel pensioenpremie. [geïntimeerde] heeft betoogd dat indien de arbeidsovereenkomst was gecontinueerd en hij, bij een latere einddatum dan nu is overeengekomen, zijn vakantiedagen had kunnen opnemen, zijn pensioenopbouw gedurende die periode was voortgezet en hij voor die gemiste pensioenopbouw gecompenseerd dient te worden door uitbetaling van het werkgeversdeel. Het hof overweegt dat uit dit betoog volgt dat de pensioenschade waarop [geïntimeerde] doelt, voortvloeit uit de beëindiging van de arbeidsovereenkomst en niet uit het niet opnemen van de vakantiedagen. Als compensatie voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst zijn partijen de in artikel 3 van de beëindigingsovereenkomst opgenomen (aanzienlijke) beëindigingvergoeding overeengekomen, die ook geacht wordt te zien op het vervallen van de overige emolumenten genoemd in artikel 2 van die overeenkomst. Het hof acht in het licht van het voorgaande niet aangetoond dat, gelet op de aard van de tussen partijen overeengekomen pensioenvoorziening, het werkgeversdeel van de pensioenpremie in intrinsiek verband staat met het al dan niet verrichten van werkzaamheden door [geïntimeerde]. Deze premie staat meer in verband met het bestaan van de arbeidsovereenkomst als zodanig en dient daarom niet te worden meegenomen in de berekening van het vakantieloon van [geïntimeerde].

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:7137&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 13/8 – 19/8

Gerecht in Eerste Aanleg van Curaçao 9 juli 2018, ECLI:NL:OGEAC:2018:215

Rubriek: werknemerspensioenpremie

Samenvatting: verjaring vordering in verband met teveel ingehouden werknemerspensioenpremie. UTS (werkgever) heeft zich op het standpunt gesteld dat [eisers] c.s. vanaf 1998 op de hoogte moeten zijn geweest van de wijziging van de pensioenregelgeving, nu APC (Algemeen Pensioenfonds Curaçao) dergelijke wijzigingen altijd communiceert aan verzekerden en voorts ieder moet worden geacht op de hoogte te zijn van wetswijzigingen. Het gerecht verwierpt dit betoog. Het gaat hier niet om de vraag of [eisers] c.s. bekend waren met de wijzigingen in de pensioenregelgeving, maar om de vraag of zij bekend waren met het feit dat UTS die gewijzigde regelgeving onjuist toepaste. Uit die onjuiste toepassing door UTS vloeit immers de schade voor [eisers] c.s. voort. [eisers] c.s. hebben onbetwist gesteld dat zij daarvan pas in 2016 op de hoogte geraakten. Voor de goede orde wijst het gerecht erop dat UTS (terecht) niet (meer) betoogt dat [eisers] c.s. van de onjuiste toepassing van de regelgeving op de hoogte konden zijn als zij hun loonstroken grondiger en met kennis van pensioenzaken zouden hebben bestudeerd (comparitieaantekeningen sub 11). Het voorgaande moet leiden tot de conclusie dat de verjaringstermijn ter zake de

onderhavige schadevordering pas in 2016 is gaan lopen. De vordering is dus niet verjaard.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGECAC:2018:215&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 1 augustus 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:1971

Rubriek: fiscaal/toeslagverlening

Samenvatting: de aandeelhouder van belanghebbende heeft destijds een voorwaardelijk recht op na-indexatie van pensioen gekregen. Dit recht vormt een aanspraak ingevolge een pensioenregeling in de zin van art. 11 lid 1 onderdeel c Wet LB 1964.. Pas met de overdracht van de pensioenaanspraken in 2012 naar een beleggings-BV is, gelet op de overdrachtswaarde waarbij geen rekening is gehouden met na-indexatie, vast komen te staan dat de aanspraak op na-indexatie is vervallen. De naheffingsaanslag loonheffing over 2011 wordt vernietigd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2018:1971&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Oost-Brabant 6 augustus 2018, ECLI:NL:RBOBR:2018:3921

Rubriek: AOW-gat

Samenvatting:

- Overweging 15 (**bovenwettelijke aanvullingsregelingen na ontslag**): vooropgesteld wordt dat de CRvB over deze problematiek inmiddels vele uitspraken heeft gedaan, ook als het gaat om bovenwettelijke uitkeringen (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 22 februari 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:526). Dat die uitspraken niet zien op (gewezen) politieambtenaren, is naar het oordeel van de rechtbank niet relevant. De normen waaraan de getroffen compensatieregelingen moeten worden getoetst, maken geen onderdeel uit van de voor de diverse groepen ambtenaren verschillende rechtspositiereglementen. Deze normen zijn onder meer vervat in de Wet gelijke behandeling op grond van leeftijd bij de arbeid (Wgbla) en verdragsbepalingen. De door verweerder genoemde argumenten om de uitspraken niet als uitgangspunt te nemen overtuigen dus niet. De rechtbank is van oordeel dat de uitspraken van de CRvB goed vergelijkbaar zijn met de situatie van eiser, omdat ook in die zaken een werkloosheidsuitkering werd beëindigd louter wegens het bereiken van de 65-jarige leeftijd, waarbij een financiële compensatie werd toegekend om het AOW-hiaat op te vangen. Gelet op wat in die uitspraken is overwogen, komt de rechtbank tot het volgende oordeel.
- Overweging 16 (**toetsing aan situatie zonder verschuiving AOW-leeftijd**): de rechtbank gaat er, zoals in de door eiser genoemde rechtspraak, vanuit dat als gerechtvaardigde aanspraak voor eiser heeft te gelden de situatie waarin hij zou verkeren als hij vanaf zijn 65-jarige leeftijd AOW-gerechtigd zou zijn geweest. De gerechtvaardigde aanspraak betreft niet de situatie dat de Bbwp-uitkering dan zou doorlopen. Dat is immers nooit de bedoeling geweest. In het geval dat eiser op zijn 65-jarige leeftijd een AOW-uitkering zou krijgen, zou hij ook

ABP-pensioen krijgen. Volgens eiser zou zijn AOW-uitkering vermeerderd met het ABP-pensioen uitkomen op ongeveer € 1.800,- netto. Hoewel verweerder ter zitting heeft aangegeven geen inzicht te hebben in de hoogte van het ABP-pensioen van eiser, ziet de rechtbank geen aanleiding te twifelen aan de juistheid van de mededelingen hieromtrent van eiser.

- Overweging 17 (**compensatie gelijk aan misgelopen ABP-pensioen**): partijen verschillen van mening over het precieze bedrag dat eiser maandelijks ontvangt aan compensatie. Vaststaat dat het ongeveer 70% van het minimumloon betreft, wat volgens verweerder uitkomt op ongeveer € 800,- netto. Ook als wordt uitgegaan van het door verweerder genoemde netto bedrag, is er een aanzienlijk financieel nadeel ten opzichte van de voor eiser geldende gerechtvaardigde aanspraak van ongeveer € 1.800,- netto. Het is aannemelijk dat dit nadeel wordt veroorzaakt doordat eiser geen compensatie wordt verleend voor het mislopen van het ABP-pensioen op 65-jarige leeftijd.
- Overweging 18 (**excessieve inbreuk op gewekte verwachtingen**): gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat sprake is van een excessieve inbreuk op de gerechtvaardigde aanspraak en een ontoelaatbaar onderscheid naar leeftijd. Verweerder heeft er nog op gewezen dat de in artikel V van het Besluit vervatte compensatieregeling tot stand is gekomen na overleg en instemming met de vakcentrales. Deze totstandkoming doet echter niet af aan het oordeel dat geen rechtvaardiging bestaat voor het genoemde onderscheid (zie de uitspraak van de CRvB van 24 november 2014, ECLI:NL:CRVB:2014:3762).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOBR:2018:3921&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 13 augustus 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:3780
Rubriek: pensioenontslag (pensioenrichtleeftijd aanvullend pensioen afwijkend van AOW-datum)

Samenvatting: na zo'n lang dienstverband is het te betreuren dat de laatste periode daarvan zo'n negatieve impact op [verzoeker] heeft, maar uit hetgeen hierboven is overwogen volgt dat Arag als uitgangspunt mag nemen dat de arbeidsovereenkomst met [verzoeker] op zijn AOW-leeftijd eindigt (N.B.: ook al is de pensioenleeftijd volgens de aanvullende pensioenregeling 67). Niet is gebleken dat [verzoeker] met betrekking tot het eventueel doorwerken anders wordt behandeld dan zijn collega's in vergelijkbare omstandigheden. Op Arag rust daarom slechts een zeer beperkte verplichting om haar weigering om te voldoen aan het verzoek van [verzoeker] om hem een nieuwe arbeidsovereenkomst aan te bieden te onderbouwen. Aan haar komt bij het vervullen van vacatures een grote beleidsvrijheid toe. De kantonrechter merkt hierbij op dat [verzoeker] niet op een concrete vacature heeft gesolliciteerd.

Naar het oordeel van de kantonrechter heeft Arag voldoende onderbouwd waarom zij [verzoeker] geen nieuwe arbeidsovereenkomst aanbiedt. Er is in ieder geval niet voldaan aan het vereiste dat sprake is van ernstige verwijtbaarheid.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:3780&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 13 augustus 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:3869

Rubriek: pensioenovereenkomst/uitleg

Samenvatting: beschikking. Gezamenlijk verzoek ex. artikel 96 Rv. Bij de vaststelling van de hoogte van de bezoldiging van een topfunctionaris in het kader van de WNT, dient alleen rekening gehouden te worden met de afdracht van overgangspremie VPL bij die werknemers die vallen onder het overgangsrecht van de FPU of een vergelijkbare VUT/prepensioenregeling.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2018:3869&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 20/8 – 26/8

Geen relevante rechtspraak